

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Веселин Мрдак**,
- пуномоћници оштећених, адвокат **Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић**,
- оптужени **Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис**,
- браниоци оптужених, адвокати **Здравко Крстић, Градимир Налић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Миладин Живановић, Јасмина Живић, Зорко Борис, Бранко Димић, Слободан Живковић, који ће мењати и адвоката Гордану Живановић, Бранислава Фурјановић, која ће мењати и адвоката Милу Јанковић и адвокат Миодраг Планојевић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

УДАЉУЈУ СЕ из суднице сви оптужени који нису изнели одбране, а главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 10 часова, испитивањем оптуженог МИЛАНА ДЕВЧИЋА:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, реците? Укључите микрофон и представите се. Оптужени Зоран Косијер.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Имам једну примедбу на данашњи долазак овамо. Један господин из публике, са фотоапаратом, овим дигиталним или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније, врло слабо чујемо.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Са дигиталним фотоапаратом или мобилним телефоном нас петорицу оптужених је фотографисао, што је, мислим,

зобрањено, без сагласности, па бих Вас замолио да му се тај апарат из меморије скине. Ако треба да покажем господина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без сагласности окривљеног, ја могу да контролишем у судници да не може нико да Вас снимити или, у згради, а ја не знам испред.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, госпођо, судија, ако по Србији свако може да ровари како хоће, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, како мислите да ја контролишем снимање испред зграде и то још мобилним телефоном, то је немогуће. Ја као председник већа да водим евиденцију.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Једино ако им је лепа толико Србија, па да је сликају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за вас остале важи, сутра у 9,30 часова поново да дођете, а нека уђе у судницу Милан Девчић, оптужени.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам, можда се варам, приметио у публици нека нова лица, испред групе оштећених, ја немам ништа против да је неко у публици присутан ко није ни оштећен, то је право, јавно је суђење и тако даље. Али, с обзиром да сам приметио неке које сам препознао, саслушане у својству сведока, молим да се та лица удаље из публике, јер ће бити саслушани у својству сведока, најмање двојицу сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците по имену и презимену.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Знате, ја их нисам легитимисао, ја немам ту моћ, ја сам их само препознао. Један је са помагалама, штакама, а други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сведоци, како се зову? Ако тако износите, онда ми морате рећи име и презиме, да бих ја знала.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, Ви питајте, да ли има сведока у публици, па нека изађу и не мора да изађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ето толико, мислим, довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја по ко зна који пут упозоравам да сви они који су саслушани у истрази, као сведоци, уколико се налазе у публици, да овог момента устану и да напусте судницу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мислим да пуномоћници оштећених њих доводе, они људи то не знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви који то.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само је то примедба, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Милан Девчић нека уђе у судницу, односно нека дође за пулт. Господине Девчићу, да наставимо тамо где смо стали прошли пут. Реците ми, из ког правца сте Ви ушли у Ловас када долазите, оног дана када је био напад?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Извињавам се, из правца Бечке, такозване.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то правац Опатовац-Ловас?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Из правца, са вуковарске стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то пут, који ту пут пролази, где сте Ви били?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је пут Товарник-Вуковар, значи правац за Вуковар, цеста који води, а ми смо зашли у тај један део са те главне цесте, магистралне цесте те, која води за Вуковар, зашли смо десно и кроз то курузиште једно два, три километра смо прошли. Ту је један, једно подручје исто, овај, шумовито, има један комплет шуме и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули све. Реците ми, у том курузишту, да ли сте сви ту заједно били?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У колони смо били, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када чекате, када је почело гранатирање и када Ви чекате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, то је до одредишта смо ту прошли два, три километра, кроз курузиште, где смо дошли на то где се зове тај део Бечке који је, то је једна удолина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми ту када сте у том курузишту, да ли ту када почиње гранатирање и док траје гранатирање, да ли сте сви заједно ту?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, ми смо прошли курузиште и дошли до тога, знате, до те Бечке, те увале, то је отприлике од села ту око 500 метара до километар, рецимо и онда смо, значи, то је око један до два сата ноћу. После смо се приближили селу до 200-300 метара око значи јутарњих часова, око 5 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте ми одговорили на питање. Да ли сте сви заједно, цела група?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, јесте, сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас седамдесет, када чекате и док траје гранатирање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, сви заједно смо ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је био неки бели «Голф» који бежи из села?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, ја нисам био у тој групи где је тај «Голф» био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то Ви нисте били у групи, када чујемо овде одбране Петронија Стевановића и одбрану Александра Николајидиса, да у време док је почело и траје гранатирање, један бели «Голф» бежи из села?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је, то је каснији период, знате, то је период око осам часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они причају у време гранатирања и када почиње гранатирање, док траје?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, само можда нису појаснили, разумете ме, да је то, то је цеста према Опатовцу, то је од тог места где смо ми били, то је удаљено можда километар и по до два, јер они су отишли у тај део, значи на тај део, на тај правац, одакле ће они да дејствују, значи од мене су они 500 метара можда удаљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас малопре питам, док је било гранатирање, Ви кажете, сви сте заједно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је, то је период значи у 5 часова ујутру, а у 8 часова, у пола осам, када је завршено гранатирање, они су већ били на томе одредишту, разумете ме, где су требали одатле да крену, ако ме схваћате шта сам хтео да кажем. Значи у 5 часова смо били заједно. У 7 часова је већ они су већ одлазили према томе месту одакле ће они да дејствују, разумете ме, јер биле су четири групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Четири правца, са четири правца, значи где је требало да се, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви причате о нека четири правца, оптужени Жељко Крњајић у својој одбрани износи да је било три групе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам, мени је познато четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, он је вршио распоред тих група све и он помиње неке три групе, Титова група, група Љубе Јоргића и Ваша група. Не спомиње да је «Душан Силни» био нека засебна, четврта група.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, мени колико је познато, да су биле четири групе. Е сада, ако он тврди да су три, ја знам за четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, он је вођа операције, он тврди три.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, ја, колико је мени познато, да је једна кроз Млинску улицу ишла, то је група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо све чули, него Вам ја сада.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је Ступарева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Вам ја сада појашњавам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, ова група где је Тито био, то је била друга, то је улица Гајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо, господине Девчићу, има то, немојте нам транскрипт ширити.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не ширим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам само предочавам шта је Жељко Крњајић рекао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ово су моја сазнања, а сада, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Петроније Стевановић и оптужени Александар Николајидис такође причају о неке три групе. Помињу Титову групу, Вашу групу, Жељка Крњајића, у којој су били и њих двојица и неку трећу групу, за коју они и не знају ко је та трећа. Три оптужена говоре о три групе. Откуд сада код Вас та четврта група?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја кажем да има четири, ја мислим да је тако, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте били.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нећу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били у овој улици, кажете, Лоле Рибара, да ли сте ви били сви ту заједно, да ли сте се ви негде раздвајали, да сте Ви отишли у неку другу улицу или неко од њих?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам да ли се неко одвојио. Ја знам да сам ишао улицом Иве Лоле Рибара са десне стране, значи на мојој страни где је моја кућа, на десној страни ја сам ишао том улицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тај Марин Балић, помињали сте некога Марина Балића, у којој он улици станује?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Марин Балић је доле у Жабару, такозваном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то улица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то улица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је, колико је мени познато, Томислављева улица, ја мислим да је у продужетку Томисављеве улице, значи од центра села према доле, према томе Жабару је Томисављева. Сада, да ли је од те старе школе, да ли је даље та Томисављева улица, да ли се наставља, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте, кажете, ту сте Ви пролазили. А реците ми, тај Марин Балић, колико има година тај човек?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, он је старији од мене можда пет, шест година, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте и у оптужници, помиње се неки Марин Балић и Катарина Балић.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам како му се зове супруга, ја знам да је тај, ако мислимо на истог, тих Балића је било доста, знате, десетак фамилија можда, али ја знам да је тај Марин Балић био је, знам да је био и у Збору народне гарде и да је био доста екстреман. Значи, био је припадник ХДЗ и био је, да не кажем, задојен политиком том која је тада тражила отцепљење, тј. сепаратизам у бившој Југославији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Фрањо Кризманић, где он станује?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Фрањо Кризманић? Па, он станује у тој Млинској улици, знате, али сада ја не могу тачно да Вам кажем, како се зове та улица, јер то је, значи од почетка је млина и звала се Млинска. Ту има један ћошак, сада да ли је вамо, како се зове, не могу да кажем, овај, али мислим у продужетку значи Млинске улице, где су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био пре рата?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је радио и био је шеф млина, а иначе је исто био један од тих вођа ХДЗ у селу. Мислим да је био међу првих четири, пет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки секретар ХДЗ у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Секретар, колико ми је познато, мислим да је био овај Милас Јозо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у којој он улици станује?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он станује, становао је на, у стану од задруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то улица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је улица Иве Лоле Рибара, у центру села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се млин налази, у којој улици?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Млин се налази у тој Млинској улици на крају села, значи на крају села према цести Опатовац. Та цеста води за Опатовац, удаљен је Опатовац неких два, три километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, помињали сте прошли пут да сте имали информације од неке две жене, припадници Збора народне гарде у старој школи. Нађосте ли Ви те припаднике Збора народне гарде када сте ушли?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ми касније кроз испитивања и тако даље смо сазнали да су они напустили село, да ли дан или два пре напада, значи или можда су и у току напада једноставно се повукли, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видесте ли Ви у току напада неког припадника Збора народне гарде?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, мени колико је познато, да је један приведен, ухапшен Краљевић Златко који је био припадник Збора народне гарде и један полицајац који је био радник МУП-а тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Златко ухапшен, Краљевић тај Златко, син Јосипа Краљевића, где је он ухапшен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, није ми тачно познато, али знам да у тој улици станује, значи у Томисављевој улици доле ниже, прекопута цркве, отприлике, значи у тој улици, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је ухапшен, да ли је био у цивилу или у униформи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да је био у цивилу, ја мислим, ја га нисам тада видео, разумете ме, тада приликом хапшења, нисам био присутан, не знам, али био је припадник Збора народне гарде, пред рат је био припадник, то сигурно знам, јер сам га виђао пре у униформи, значи, пре него што сам ја напустио МУП, значи Хрватске, значи био је у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сам Вас питала, ређала Вам онај списак за неког Тому Сабљака, звани «Туна». Ви рекосте да не знате како је страдао. Да ли сте после чули?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тај Томо Сабљак је, управо то сада када сте малопре спомињали тај «Голф», он је власник тога «Голфа» који је био упућен, уствари, он је хтео ваљда да избегне из села, па је ту, ја не знам те детаље, не могу да кажем ништа о томе, али значи, управо та група која је ишла том Млинском улицом, где је био значи припадници «Душана Силнога», они су ишли том улицом и они знају ваљда те детаље, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде од оптужених Петронија и Николајидиса да нису у нападу убијени оволики људи, да је можда током напада једно двоје, троје страдало и да су остали људи убијени.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана, те ноћи, да су се мештани светили.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То није тачно. Па, то су инсинуације њихове, то нема везе уопште са њиховим изјавама. Стварно стање је да су тај дан погинули када су, приликом ослобађања, значи та лица у тој улици коју сам ја наводио по ономе списку, та лица у тој улици су ту погинула, тај први дан. То и сами сведоци тамо кажу који су били присутни, који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Александар Николајидис тврди да је Радојчић Милан причао, те ноћи су Крњајић, Воркапић, Девчић убијали људе, светили се?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је обична лаж, то је, то што Николајидис износи, он износи 90% неистине, то Вам ја гарантујем да је то тако, а то ћемо и утврдити овде да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Петроније говори да су неки људи одвођени тада из кућа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, одвођени су, уствари, довођени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довођени у задругу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У центар села, значи ту су, где је та задруга била, ту су били не знам, било је педесетак људи, нешто чини ми се, ако је била понека жена, не знам тачно, али оне су пуштене, значи, кућама одмах тај дан, значи у току дана. Неки и јесу, ваљда, чини ми се један број да је био и задржан, а то су они који су били ето да не кажем у тим ХДЗ и тако даље, па су задржани из неких можда безбедносних разлога да не би дошло до отпора, значи. Они су имали велику количину оружја, то је сигурно, то су поуздане информације то тако говоре, то је сигурно тако, значи припадници ХДЗ, значи те саме странке су имали. Постоје и касете и пре рата, значи где је у Богдановцима Мерчеп, где су из села Ловас, такође били присутни, где је значи Војна безбедност је дошла до тих касета и тако даље, где је и тај Олујић, којег сам споменуо овде, такође настрадао, који је радио, био је и у ХДЗ, радио за Војну безбедност, који је убијен из тих разлога. Значи, поуздано се зна да из Ловаса и у Ловасу је била велика количина оружја, то је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рецимо за овог Паву Ђаковића за којег Ви нисте знали прошли пут на који начин је страдао, сведок Милко Кесер прича да је тај човек био одведен и затворен у задрузи.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није, ја колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се није десило да је током напада, него да је био затворен у задрузи.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, ја га нисам видео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Милко Кесер такође био у задрузи и видео је тог човека, то је овај један у тачки I под 19.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја колико се сећам, да тај човек није био, ја га нисам видео у задрузи, ја сам стицајем околности био тамо тај дан, значи у задрузи тај дан први, и ту смо били велики број тих добровољаца је напустио, не знам, ја мислим да је остало десетак, петнаест људи и што од мештана и што од добровољаца, остали су напустили село. То сам рекао и пре у својој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па овај сведок Стјепан Пеулић помиње за Живка Антоловића, за Стјепана Пеића, за Паву Ђаковића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да су били присутни у задрузи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да нису убијени у нападу, него су страдали касније, тог истог дана, али некако касније, ово што тврди и Николајидис?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То није тачно, то није тачно, зато што је, такође супруга од тога Сабљака, што Ви кажете Катица Сабљак, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам помињала сада, нисам никаквог Сабљака помињала.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Код кога је, што је она и сама изјавила да је тај нађен наводно ту или у дворишту, испред дворишта тамо, значи тога, како се звао, Живан, што је био гробар. према томе, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Супруга овог Стјепана Мађаревића, Невенка Мађаревић тврди да је одведен њен муж, значи није то нешто у нападу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам ја, ја нисам био ту присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам предочавам управо овај део да значи неки људи са овог списка тачке I оптужнице, нису страдали у нападу, то значи тврди један оптужени, тврде неки сведоци, да ти људи нису приликом напада убијени, него да су негде одведени, па убијени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, ја у тој улици нисам био, значи приликом тог напада, ја ту нисам био, ја не могу да причам о томе. А то, то су чисте небулосе, разумете ме, да су људи касније убијени, не знам шта то тврди Николајидис, у току ноћи и тако даље, то су небулосе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Марија Ђаковић за Стјепана Мађаревића такође тврди да је ноћу убијен између 10.-ог и 11.-ог, чуо се пуцањ, то је било ту негде близу њене куће, у ноћи између 10.-ог и 11.-ог октобра?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам шта она тврди, али ја немам те податке, не знам, немам тих сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напад није трајао у ноћи, кажете у 4 сата је завршен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, ја не могу коментарисати њезину изјаву, ја не знам. Ја нисам био у тој улици и не могу да коментаришем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ напад завршен, она жена каже у Владимира Назора улици, у ноћи између 10.-ог и 11.-ог октобра, човек убијен ту?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем одговорно да ја нисам био у то време, нити пре дан, ни у току дана, ни у току ноћи нисам био ту, према томе, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били у току ноћи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Био сам у задрузи, био сам ту у кругу задруге, док су дошли, када су дошли припадници ЈНА, био сам, била су четири распоређена тенка у селу, пошто су се људи бојали, ти исти који су дошли од војске, значи, бојали су се да буду сами, па смо дали да буде неко од нас, значи ту староседеоца, мештана, да буде неко са њима, да, ето ради њихове сигурности и њиховог, да не кажем, одавања страха, ето то је поента. Значи, нас колика је група остала то, ја, мени

колико је познато, да Крњајић није ни био ту ноћ. Према томе, то су небулозе, чисте небулозе Николајидиса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте поменули Крњајића, он у својој одбрани током истраге никада није рекао да је био командир полиције у Ловасу. Он помиње да је био командир полиције у Товарнику, за Ловас не. Он чак тврди човек да је одмах отишао и да је.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мени колико је познато, ја не знам колико је он био тај први дан, да ли је био, знам да је отишао, значи када је то, овај, акција завршена, око три, четири сата, он је отишао, колико се сећам, са покојним Милорадом да обавести војску ЈНА да је село ослобођено и да могу да уђу у село, колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам кажем, човек уопште не спомиње да је био командир полиције у Ловасу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је био у Товарнику. Ја знам да је он рекао да ће прећи у Ловас да буде командир, а да ће остати тамо неки Јоргић Љубомир у Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, 11.-ог је човек одмах отишао после, никада није био командир полиције у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја Вам управо то кажем, ја сам то чуо од њега, да ће он да буде, да се врати у Товарник, у овај Ловас, да буде командир, да ће то договорити са Богуновићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он то каже, а да ли је преузео функцију командира полиције у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знам да је Воркапић преузео, али да ли је он касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је рањен, ја не знам да ли је рањен 11.-ог, 12.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је онда преузео команду полиције у Ловасу, да ли је фактички почео да ради тај посао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, није се ни формирало одмах, разумете ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била некада станица полиције у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Никада није била у Ловасу пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и којим актом се успостави станица полиције у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Којим актом? Па, пазите, оно што сам и рекао, значи, ослобађањем подручја, свакога подручја, свакога села је формирана значи станица милиције од стране војне команде уз сагласност са властима тадашње САО Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добисте ли Ви неки писмени акт, формира се станица полиције, мора нешто писмено да постоји и добисте ли писмени акт о том решењу Вашем за успостављање командира станице полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, вероватно да је Воркапић добио папир од Богуновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам добио након тога, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Када је погинуо Воркапић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили писмено решење да сте командир полиције у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам био врло кратко командир полиције у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите ми директно на питање, да ли сте писмено решење добили да сте командир полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја колико се сећам да је Богуновић исписао неко решење, сада ја не знам од када, не могу се сетити датума, јер после толико година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га добили, једноставно питање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем да сам добио после погибије Воркапића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте саслушани у истрази, у присуству Вашег браниоца, а пред радницима полиције, изјавили сте: «Ја као шеф полиције нисам знао колико је рањених и погинулих на минском пољу», значи у оном догађају од 18.10.1991. године. Ту сте изјаву дали 29. маја 2007. године. Да ли можете да објасните ту Вашу изјаву?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам имао податак тачно када је погинуо Воркапић Милорад, који је био у то време командир милиције, разумете ме, нисам располагао после толико година, ја не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми ову Вашу изјаву 29. маја – «Ја као шеф полиције, нисам знао колико је рањених и погинулих у Ловасу на минском пољу значи 18.10.». Овом изјавом Ви у полицији у присуству Вашег адвоката, тврдите да сте 18.10. били шеф полиције, командир.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао да нисам сигуран јер не знам када је погинуо Воркапић, то је прво. Као друго, пошто су били присутни војни органи, тамо у то време, шта ја имам ту, то је војна управа, значи војна команда, према томе, мој сам коментар, моје само, да не кажем, ту присуство је ван свега, значи војна команда је ту, значи ако је ту дошла војна полиција и која је надлежна, зна се да полиција у ратном стању подлеже под војну управу, значи, све се ставља под команду војну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, то има и у истрази.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је сасвим нормално, логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ових педесет лица затворених у задрузи први дан, кажете, неки други дан, донесосте ли нека решења о њиховом задржавању, притварању?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем, ја нисам био нити сам био надлежан томе, као прво, као друго, у ратном стању, молим Вас, о каквим решењима, ја не знам, не разумем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у ратном стању се, да ли је било проглашено ратно стање у држави тада?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, мени колико је познато, да јесте, па не би мобилисали људе да није проглашено ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, него је био период непосредне ратне опасности.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Немојте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлуком Председништва је било.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам био само један обичан војник ту, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, ја Вас питам, кажете.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам се одазвао мобилизацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10-ог увече људи затворени у задрузи. Кажете 10.-ог увече људи затворени у задрузи, ту сте Ви, ја ту спавам, ту Воркапић. Да ли те људе по некој процедури затварате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Слушајте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли доносите неке акте, било какве?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Слушајте ме, овако, да Вам кажем, пошто је ту, значи у то време, дошло војно возило са ја мислим да је пуковник Камбери био и не знам ко је још био од тих официра, ко ће се свега сетити после тога свега времена, али значи официри су ЈНА били ту присутни. Према томе, која је моја одговорност у томе, ако су они ту присутни. Они су команданти, они наређују, шта смо ми ту. Ми смо ту лево сметало, у крајњој линији, ми смо војници обични, који смо обукли ту униформу као, да не кажем, из моралних разлога, као патриоте, ништа друго, ту је команда војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, свако има неку своју одговорност, али Ви кажете да сте Ви ту.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У сваком случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као полицајац, људи се затварају, ја Вас питам, за неку процедуру. Да ли су то били цивили.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то били само ми реците цивили или у униформи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ако су они задржани, нико није малтретиран, нико није убијен, нико није малтретиран, ако су задржани ту у том простору, након тога, кажем Вам, послеподне су многи пуштени и не знам да ли је остало пар људи тамо у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми одговорили на питање, да ли су били у униформама или цивили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу се сетити, али ја мислим да је већина била у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих педесет, да ли се сећате, имена неких људи који су затворени? То су Ваше комшије, пријатељи, познаници, да ли су то Хрвати, ти затворени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, већина су Хрвати, пошто је већина нормално становништва хрватске националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи већина, ови други неки? Да ли сте затварали Србе, шта, не разумем, ови други, неке друге националности?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Срби нису тражили отцепљење од бивше Југославије, него су Хрвати тражили отцепљење од, сепаратизам су они подстицали, они су били непријатељски расположени према тој Држави, а ја као припадник нормално и у оној Југославији сам био на другој страни у односу на тај сепаратизам који су они, да не кажем, проводили. Ја нисам био иницијатор сепаратизма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, већина, кажете, били Хрвати, а овај други део од те већине, шта су били?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Била је, већина је, уствари, већина су Хрвати, а мањина су Срби били у селу као у селу, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, од ових затворених, они ме интересују?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам Вас разумео, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових педесетак људи затворених, кажете већина су Хрвати, а шта је она мањина од тих затворених?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не могу се више сетити ко је био све затворен, молим Вас, не затворен, него да не кажем приведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, од педесет људи, ваљда се сећате неког имена и презимена човека који је затворен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, било их је, колико се сећам, Антун Ковачевић, па Марић, не знам ни ја, било их је тамо, не могу се тачно сетити ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали Ви неку канцеларију?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Имао сам канцеларију тамо у станици полиције касније, значи у том периоду на спрату горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, у периоду отприлике у X месецу, XI, не знам у ком. По датумима не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате овај период оптужнице, 10., 11., 12., 13., 14., од 10. до 18. октобра, да ли се имали канцеларију?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, негде 25.10., па не знам до доласка из МУП-а Србије радника, значи припадника МУП-а Србије. Сада, да ли је то било 11.10. или 10.11., не знам тамо, у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јер, они су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, да ли сте имали канцеларију у станици полиције у кући Боре Кесер од 10. до 18. октобра?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У том периоду нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали никакву канцеларију?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам имао канцеларију, једино овако за обављање разговора са, значи оно што се односи на значи њихово само деловање од стране значи ХДЗ, од стране наоружавања и тако даље, што смо вршили испитивања, тј. обављања разговора и на то се сводило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за овај затвор у Месној заједници, прошли пут сте рекли да је припадао ТО и милицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је формирала исто значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули питање. Ти људи који су ту затворени, шта се дешава са њима, да ли добијају неко решење да се затварају?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам био, кажем Вам, командир у то време, не могу ја да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, били сте полицајац, ваљда знате такве неке информације, ваљда имате у том правцу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја Вам кажем, све, сва та надлежност је била под ингеренцијом ЈНА, значи војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви сте ту, на лицу места, полицајац. Ја Вас питам, имате ли сазнања да су решења нека доношена о њиховом затварању, задржавању, притварању?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако ми одговорите. Да ли сте Ви улазили у тај затвор у Месној заједници?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам залазио у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам, зато што је било тамо одређених људи који су то, да не кажем, држали под контролом, тако да ја нисам имао с тим везе. То није било у мом домену уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је држала и полиција и ТО?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Држала је, али кажем Вам, под којим околностима, значи, официр који је био тамо, који је то све водио, значи наређивао и тако даље, зато Вам кажем, у ком својству смо ми ту били. Били смо, да не кажем, један потрчко ту, да обавимо те, да не кажем, послове које су они наређивали. Значи, све, значи од оног момента када смо обукли ту униформу, до да не кажем раздуживања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, за ова лица у тачки II оптужнице, да ли знате шта се њима десило, Дарко Павлић, Жељко Павлић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта сте ме конкретно питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам Вас, ево идемо редом, за ове људе, за ова лица, тачка II оптужнице, Дарко Павлић и Жељко Павлић, да ли Вам је познато нешто, шта се десило са тим лицима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мени колико је познато да су они негде са неке зграде пуцали тамо по нама у центру, значи у тој згради задруге, ту су негде пуцали са неке, од једне куће тамо, ја мислим да је то Марић Драго, како се зваше та, то је отприлике неких стотинак метара преко ваздушне линије, да су пуцали, да ли други дан, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11.-ог?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Чини ми се да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октобра?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико се сећам, не могу да знам све појединости после толико времена. И знам да су приведени касније од стране припадника неких добровољаца тамо. Нађено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо, где су приведени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У центар, значи, у тај, ту задругу и да су били ту задржани једно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где задржани, реците ми, где?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ту у тој задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у ком простору?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су задржани у канцеларијама изнад механичке радионе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Може бити да су ту били задржани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: И након тога су, знам да је код једнога пронађена нека пушка аутоматска, да ли «калашњиков» или чије производње, не знам, да ли је румунске или мађарске или је овај наш, не знам, није ми познато, само знам да је пронађена код једнога, значи пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где код њега, кући, код њега у рукама, у ауту, где?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Приликом, значи, када су их лишавали тамо слободе, значи након хватања, да је један имао пушку код себе, колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То сам чуо од других, нисам био присутан ту и нисам био, значи приликом, да не кажем, лишавача слободе, тако да не знам те појединости. Знам да су били ту присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и затворени ту горе, кажете, у задрузи. Шта се дешава даље са њима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Након тога су вероватно прослеђени даље, доле, значи у тај притвор. Шта се касније са њима догодило, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У који притвор?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, у Месну заједницу, где сте рекли да је био тај затвор који је био формиран, где је, кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја рекла, то сте Ви прошли пут на претресу ми помињали тај затвор у Месној заједници.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: И након тога, кажем Вам, тај чини ми се да се звао Суботић Слободан који је био, значи, пуковник војне полиције, који је ту био, контактирао, који је долазио, такође у Месну заједницу од првог дана, ту где је била присутна и територијална одбрана и тако даље, са Продановићем и ту где је то формирано, са Воркапићем, вероватно, јер су се и знали из Товарника, тако да је то основано ту ради задржавања тако појединих лица која овај, без обзира да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам даље, шта се са њима десило, да ли знате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Касније, после ја не знам шта се са њима догодило, то ми није познато, јер кажем Вам, затвор није био у мом домену, није, нисам га ја ни чувао, нисам ја био, да не кажем, управник затвора, нити знам икакве појединости шта се са тим људима касније догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада сазнали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, зато што је војна полиција вршила истрагу, војска је преузела ту истрагу везано за та лица која су нестала из тог притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви ове људе испитивали, њих двојицу, Дарка и Жељка Павлића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико ми је познато, да су испитивани и да су на околности наоружавања и тако даље, значи, самог тога значи на саме околности, како је дошло до оружја и све остало, значи учешћа у ХДЗ и све остало, значи, разговор се сводио на то, од учешћа ХДЗ, наоружавања, одбране села и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их Ви то испитивали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја мислим да сам са једним разговарао везано за те околности, да ли је био Жељко, Жељко је ишао са мном у школу иначе, био је са мном мој школски, а овај млађи је био млађи од мене, тако да, ја мислим да сам разговарао са овим старијим, са Жељком, са овим млађим да нисам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада сазнали шта се њима десило, тој браћи, један Вам је школски друг?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, па не знам околности шта се догодило са њима, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте сазнали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам, кажем Вам, зато што је војна полиција и војска је преузела ту истрагу. Ја не знам шта се касније догађало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, када постадосте командир полиције, тог 25., 26. октобра, како Ви тврдите, да ли Ви истражујете, шта се десило њима, да ли сте чули нешто да су убијени? Да ли сте чули некада да су убијени или то први пут чујете од мене данас?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам, ја нисам, нисам био у томе, значи, у тој причи ја нисам био. Према томе, ја не могу да та посредна сазнања, то је релативно, да, кажем Вам, целу истрагу је преузела Војна безбедност, војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи нисте ни знали шта је са њима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Према томе, ја не могу ту да улазим у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за ове даље, Антон Лукетић, Ђука Лукетић, Петар Лукетић. Шта се са њима десило, да ли сте сазнали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам околности под којима су они погинули, иначе Ђука Лукетић је мој венчани кум, али околности под којима је он погинуо и његов отац и брат, ја не знам, на који начин су погинули и то не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули некада да су та три лица била 18.10.1991. године у дворишту задруге и да су тамо малтретирани?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја то кроз изјаве сам видео, међутим, да Вам кажем, да ја 18.-ог нисам био горе у томе, значи дворишту, где је била, где су били ти присутни, значи који су били затворени, притворени или приведени или лишени слободе, значи ја не знам, не знам ни која су лица била, нити сам био присутан. Значи 18.-ог нисам био присутан уопште ту горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни улазили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако да нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте улазили у двориште задруге?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам био, да сам био горе, онда бих знао ко је био и од присутних лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, овај један Вам је кум?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, венчани кум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитали, како је кум, шта му се десило, да ли је страдао, шта је било? Значи, сва тројица, то су отац и два сина?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су Вам кумови. Да ли сте Ви распитујете, шта ми би са кумом?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Кажем Вам, те околности под којима су они настрадали, ја не знам, није ми, немам тих сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, а да ли се касније као командир полиције, да ли спроводите неку истрагу, неки поступак, да утврдите, па страдао ми кум, да видим како је, шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мали је Ловас, не може сада то да се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, нисам дошао до сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Алојз Кризманић, звани «Ђуро»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знам о коме се ради, Ђуро, ако је то тај, уствари Алојз је ишао са мном у школу, овај Ђуро, он је старији од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто, шта се десило том човеку? Овде у оптужници стоји да је убијен.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Кажем Вам, не знам под којим околностима и немам та сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај човек био затворен у подруму у општини?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, није ми познато, ја нисам са њим ни обавио разговор, нити знам, ни ко га је привео ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, од тих што су били затворени у општини, који су то људи, у том подруму Месне заједнице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У начелу ја њих знам, познам све људе, нормално када сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми бар неке од њих који су затворени у подруму?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, јер ту, кажем Вам, ту су људи привођени из територијалне одбране, тако да ја не знам ко су сви људи

били присутни ту. Значи, то што је значи присутност самих, значи војске, значи ЈНА која је исто преко територијалне одбране неке приводила и обављала разговоре, ја не знам ко је приведен и ко је био задржан у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сазнасте ли некада у том периоду, прво сте кажете полицајац, па командир полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам, био сам полицајац, пре рата и после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали, који су то људи, то је у центру Ловаса, та Месна заједница, да ли сте сазнали који су људи затворени ту у подруму?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не знам ко је приводио све, разумете, те људе. Ја, кажем Вам, да су поједини приводили из територијалне одбране, значи по наређењу официра некога ко је био приведен, саслушаван тамо, ја то не знам, не могу ја, нисам ја силазио доле у подрум, пребројавао људе и гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас нисам питала да ли сте били, питала сам Вас, уствари, Ви кажете нисте, али ја Вас питам, у свом послу, да ли Ви сазнајете бар једно име човека који је доле био затворен у том подруму?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем, ево, знам за ову двојицу који су били значи ухваћени са оружјем, који су пуцали по задрузи, значи ту доле где смо били окупљени, за ту двојицу знам да су били значи да су спроведени доле. За ове остале, ја не могу да знам, ко је био доле, јер ја доле нисам улазио, према томе, то није била моја надлежност. Затвор је био под надлежности војске. Према томе, шта ја имам с тим. Војска је одредила човека који је био управник затвора, према томе, ја не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај Ђуро Кризманић, звани «Ђука»; да ли знате то лице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, ја њих све знам, лица као лица, знам о коме се ради, Кризманић Ђуро, знам га, старији је од мене, ја мислим две, три године, знам да је био проблематичан, да је био склон алкохолу и да је био такође у ХДЗ и да је био један од тих подстрекача те политике. Отац му је био суђен за МАС покрет 1971. године, то знам исто, био је, не знам колико је био суђен, али знам да је за време МАС покрета био суђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вођен он негде на испитивање? Да ли је имао неког брата Зорана Кризманића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зоран Кризманић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, не рођеног него од стрица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, за овог Ђуру, да ли имате неких сазнања, да ли је тај човек вођен на испитивање, да ли је био затворен у подруму?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам ја, ја са њим нисам обављао разговор, тако да ми то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада смо дошли до овог једног, мора да знате, Андрија Девчић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Андрија Девчић? Андрија Девчић ми је познат, мада многи мене везују за њега, да смо нека фамилија. Ја са њим нисам никаква фамилија, они су из тих крајева тамо одозго, из Лике, али никакве родбинске везе немамо. Знам да је имао три сина и да су били укључени у тај покрет ХДЗ и то је што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он привођен у милицију?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мени колико је познато, да је он био приведен на неке околности, пошто је ухваћен да је носио неки цегер са храном у том правцу горе где се иде значи, где је његова кућа према доле се иде, једна има удолина, а горе је изнад тога воћњак, воћњак од задруге, са те, значи тачке одозго се види преглед, цело село се види, значи, центар села, све се види тај део и знам да је ту била једна викендица од значи, то је све било под надлежношћу задруге, значи тај воћњак је, један комплекс, један већи комплекс који је ту био, виноград и воћњаци и тако даље. И знамо да је ту био, да су били смештени ти који су избегли из села, то смо касније налазили конзерве и тако даље, значи да су ту били. И он је ту негде на том делу, тако су, не знам ко га је био привео у станицу и знам да је, да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог сина његовог?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, њега, њега су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тога Андрију Девчића су привели у станицу и донели су тај цегер где је ту била нека храна и тако даље, тако да значи он је носио вероватно има то горе, тако да је он ухваћен ту, пошто ту су неки били добровољци, пошто је ту био само један ред кућа, значи у тој удолини, Дол такозвани, а изнад тога је тај брег и ту су неки били, ја не знам да ли је, знам га по виђењу, не знам како се зове тај добровољац и још један, који су га привели и довели, пошто су они били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петроније тврди у својој одбрани да, помиње ту ситуацију, те винограде и то тражење и корпа и свеће и све.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам ко је више био, ко га је довео, ја то не знам, не могу више да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви били када је приведен у станицу полиције, Андрија Девчић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам га чини ми се да сам га видео у станици, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Марија Ђаковић тврди да је ту тучен, да је јаукао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро то, шта они многи изјављују знате, они после свега тога нормално да ће изјављивати којекакве лажи и неистине и тако даље, то ме уопште не изненађује, с обзиром с које стране долази и после свега томе. Пре свега, то је старији један човек, према томе, они који мене познају, то знају да ја нисам од таквих који

малтретира или не знам, да се иживљава, то многи знају, тако да те њихове небулозе и неистине, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је његова кућа ту између зграде полиције и Месне заједнице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Његова кућа је испод станице полиције, удаљена можда једно сто метара, а између тога је његовог сина кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Стипо Долачки, стигли смо до њега, под тачком 9.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Стипо Долачки, колико ми је познато, он је био почетком тога, значи, примања тих редарственика, као редарственик је примљен у тој првој генерацији, значи 1990. године у августу, септембру, колико ме сећање служи. Значи, он је примљен у тој првој генерацији, тај Стипо Долачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у полицију у Вуковару?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, у Вуковару је био примљен и остао је био припадник полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али да чујемо, да ли сте чули нешто за њега, шта се дешава са њим у Ловасу? Да ли је био затворен негде?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да је он био такође исто приведен тај први дан, чини ми се, да је био приведен, овај, горе исто у задругу и да је, значи, прослеђен касније доле у тај затвор, кажем, после тога, шта се са њим догодило, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта се са њим десило даље?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, то не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај Стипо Долачки за кога неки причају да је клао и убијао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како мислите клао и убијао? Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Александар Николајидис нам је помињао да је неки Стипо Долачки полицајац клао и убијао и да је то чуо од Вас?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не знам шта је он могао да чује, од мене то није могао да чује, а ја не знам, ја не знам од кога је он то чуо, можда од неког другог је чуо, али, ја знам да је он био доста екстреман по тој линији, значи, док је, иначе и комшија ми је испод баште, што се каже, на другу страну улице излази му кућа, тако да се сучељавају моја башта и његова, значи од оца кућа која, тако да знам да је за време тога, назовимо покрета ХДЗ и значи сепаратизма Хрватске, да је он био ту укључен и да је он имао једну ето улогу у томе да буде као један од тих припадника. То је колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило са њим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, не знам околности шта се десило са њим, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Александар Николајидис у својој одбрани од 17. априла тврди да се свађао са Вама зато што је тај човек убијен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Николајидис је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, «шта ћу сада да кажем његовој мајци, ја сам рекао да ћу га вратити за два дана», а Ви сте му рекли «Шта има да се правдаш, он је клао и убијао у Вуковару»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То што Николајидис тврди, ја то не знам те његове небулозе, ја нећу да разјашњавам. То ће време да покаже, то је као прво, а као друго, овај, Николајидис је са многим долазио у сукоб из неких других разлога, због управо вршења тих његових којекаквих ексцесних дела, од крађа и свега осталог и пљачки и тако даље, тако да ми смо по том питању долазили у сукоб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у вези овог човека ми нисте објаснили, кажете, био на испитивању, прво у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворен у задрузи, био у Месној заједници, у подруму затворен и шта се са њим даље десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем да је био тада у то време Воркапић командир и ја нисам имао другу улогу, осим тога да обавим разговор са тим људима. Са појединим сам обавио разговор и то је мој задатак био. Остало шта се са њим људима догодило, то ми није познато и немам та сазнања. Ето, то је оно што ја могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за овог Марка Дамјановића, неки Марко звани «Босанац», да ли њега знате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Марка Дамјановића познам, знам да му је син био у гарди и да је погинуо на Вуковару, то колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му се син зове Анто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како му се син зове, то не знам, знам да је имао доста деце, да је живео у Долу, такозваном, то где сам Вам објашњавао, изнад тог воћњака, значи у том подножју је имао кућу и знам да је, да му је син био припадник Збора народне гарде и да је погинуо у Вуковару, то знам, а шта се са њим збило, ја то не знам, немам сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је тај човек био затворен у задрузи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, не могу то казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај Фрањо Панџо, да ли знате њега, Францика, звани «Сатлак», тако каже Љубан Деветак да је то тај човек?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Фрању Панџу познам, знам такође да је живео исто у Долу, да има кућу на крају села, у том делу према томе, значи тај део исто близу те Бечке одакле смо ми долазили, значи, то је његова прва кућа ту са десне стране у Долу, то је његова прва кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли знате шта се са тим човеком десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није ми познато. Знам да су му два сина радила, један ја мислим да је био у гарди, а други да је био у полицији, да је радио пре рата, пред рат, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај човек довођен у полицију на испитивање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, не знам, ја га, са њим нисам обавио разговор, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Љубица Адамовић тврди да је тај човек био у полицији на испитивању, да је она била тада у згради полиције и да је видела у једној просторији да Ви и још неки војници газите тог човека?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам шта је она видела, ја тврдим да ја нисам обављао са њим разговор, нити сам га тукао, нити малтретирао, а шта је она видела, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Љубан Деветак у својој одбрани тврди да је тај човек страдао због та своја три сина?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам ја, ја не улазим у ничију изјаву, ја то што је он изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због неких синова који су се крили околу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем да је, значи, та сама фамилија као фамилија, ја знам да је уствари била, да не кажем, сарадник тог покрета који је тада владао у Хрватској, значи сепаратизма од стране тих лица знам да је био у том ХДЗ, знам да му је син један приступио значи МУП-у Хрватске, други да је био у гарди, то су моја сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Иван Видић, да ли знате нешто о њему?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Иван Видић, такође га познам, немам неких сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је он неки рођак оном Видић Марину, званом «Били»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико је мени познато, не знам, не знам да ли су. Па, има доста, знате, ту, тих презимена има доста и сви су они нека родбина између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Миленко Рудић, да ли је био са Вама у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Миленко Рудић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је учествовао у нападу, два брата, Миленко и Мирко Рудић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Миленко и Мирко, Мирко јесте био, Миленко не, колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стигли смо до овог Стјепана Лукетића, да ли знате тог човека, да ли знате шта се са њим десило, да ли је притваран?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Стјепана Лукетића познам, такође знам да је исто био за ту њихову политику ХДЗ, исто знам да је доста био екстреман и иступао, значи, екстремно, то знам, то ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је довођен он у станицу полиције на испитивање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, ја га нисам видео, нисам са њим ни обавио разговор, нити знам, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он неки полубрат Адама Рендулића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам у каквим су родбинским односима, верујте ми, да ли су у родбинским односима, то не знам, није ми познато, али знам да су они мање-више сви нека родбина, јер они су махом досељени 1941. године када их је Павелић доселио, 1941. из Лике и не знам горе од Слуња, они су од Слуња већином и то ми је познато да их је Анте Павелић доселио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Марија Ђаковић тврди да је био у згради полиције са раном од метка на образу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, не знам, ја га нисам видео и не могу да кажем ништа, тако да, то шта она тврди, ја не знам, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Јосип Кувејић такође тврди да је био ту испред зграде полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем да га ја нисам видео и немам та сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ова Славица Павошевић и Јозефина Павошевић, Маријана Павошевић, да ли знате нешто о њима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, шта могу да кажем, могу да кажем да познам те људе, тај муж од те Славице, чини ми се да се Славица зове, овај жена му, радио је са мојим оцем у Робној кући, у тој, Робна кућа та «Велепрометова», радили су заједно, значи све до почетка рата и знам да је био изузетан човек, као човек, моралан и добар и да није чини ми се, колико су моја сазнања, да он није био чак ни припадник ХДЗ и да није био за ту њихову политику, колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате за њих три како су страдале?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам околности под којима су они погинули, не знам стварно, не могу то да тврдим, нити да знам, али знам да је човек био изузетно добар и поштен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ова Ана Лемуновић, да ли сте чули за ту жену, како је она страдала?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ту жену знам о коме се ради, али слабо њу познам, знам да јој је син био један у Збору народне гарде, а овај други да је исто био, сада, не знам, не знам, нисам контактирао са тим, тако да не знам, појединости не знам никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Јосип Рендулић, ко је то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јосип Рендулић, познато ми је, то је отац од Адама Рендулића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се њему десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, немам та сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божо Видић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Божо Видић, знам о коме се ради и знам да је долазио господин Суботић на увиђај приликом погибије Боже Видића. Колико је мени познато, Марко Грчанац је позвао ту, пошто у то време су дошли припадници Крагујевачке јединице на челу са Марком Ковачем и који су запосели село, значи када је напустила Ваљевска бригада, значи на челу са Димитријевићем, пуковником, потпуковником

и знам да је тај Грчанац Марко сакупио значи њих десетак војника, то сам сазнао од господина Суботића, касније, где их је буквално најео и напио, да би касније ти појединци војници, њих два, три, шенлучили касније, где су запалили неке куће од Амбринац Антуна и Мире и још неке тамо куће, ту је било пет, шест кућа, које су биле, то је крај села ту, према гробљу. То знам да су одрадили, пошто ми је то господин Суботић рекао и знам да је тада, сада ја не знам, знам за Божу Видића, јер сам био са господином Суботићем, пошто је за то убиство дојавио Ковачевић Антун, који је комшија био од Видића. Да ли му је кћерка дошла или он, знам да смо ја и господин Суботић дошли горе до њега, пошто су они прекопута и он нас је одвео у кућу тамо, а тамо су већ били неки припадници значи војске, ови војници, који су били ту на лицу места и знам да је убијен човек у подруму, значи био сам са господином Суботићем присутан и значи Марко Грчанац је то, да не кажем касније кроз истрагу војне полиције и тако даље, господин Суботић ми је рекао да се радило о та два, три припадника војске, војника, резервиста, који су и приведени и са њима је војна полиција, значи, обавила разговор и одведени су у Шид у затвор и један је, колико се сећам, изгледао онако ромске, изгледао као Ром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек је значи убијен после доласка Марка Ковача, то је негде од 20. и неког октобра?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим 20.-ог да је био, колико се сећам. Војска је вршила, значи, комплетну истрагу везано за убиство њега, тако да, то је оно колико је мени познато. Такође је и Марко Грчанац исто приведен у, ја сам обављао са њим разговор и Ивковић Ђорђе, колико ми се чини, да ли је он био или је касније дошао, да ли је то било два, три дана, не могу се сада тачно сетити, јер датуме не могу да везујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми за ово двоје, Марин Балић, Катарина Балић, муж и жена очигледно, шта се са њима десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, Марин Балић, то је оно, ја сам причао о једном другом Марину Балићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није тај?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То није тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је неки старији човек?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је разлика, ово се ради о неким лицима другим, Марин Балић и Катарина Балић, живе у улици Владимира Назора, значи то је, кућа је до покојног Милорада Воркапића, значи они су комшије, то је на почетку Владимира Назора, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како су ти људи страдали, где су страдали, шта им се десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, не знам како су страдали, та сазнања немам, а кажем Вам, тај Марин Балић о коме сам ја причао, живи на сасвим другом крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, ово двоје Марин и Катарина Балић, да ли су њихови синови, имали су три сина, да ли су им синови били полицајци?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико се мени чини, да један јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Један је био, сада други, знам да су они од тих Балића, знам да, доста их је било у тој гарди, било их је пет, шест, колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ови били у гарди или су били редарственици, шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Овај је био редарственик, овај, од овога Балића Марина, средњи ја мислим да је, чини ми се да је, како се звао, да ли Јакоб, не могу се више сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рудолф Јонак, да ли знате ко је то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Рудолф Јонак, он исто живи на брду, такозваном ту, значи од тога Марка Грчанца живи пар кућа ниже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се њему десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да је то такође из, господин Суботић, да је то исто вршена истрага од стране њега, значи, војне полиције и везано за то убиство, и за Видића и за њега. Значи, војска је вршила ту истрагу везано за то. Сада, не могу да кажем, али знам да су ту, они су ту комшије негде близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тај човек заробљен негде, у задрузи, затворен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је био можда први дан, али касније је пуштен, колико се сећам, јесте, пошто, знам човека, његова кћерка је ишла са мном у школу, па тако знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био затворен први дан, у задрузи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да је био задржан, чини ми се, први дан, али касније је пуштен кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова Марија Фишер, да ли знате, ко је то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам ту жену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та жена супруга овога Стјепана Лукетића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Стјепан Лукетић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што сам Вас питала да ли је полубрат Адама Рендулића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, та ми је жена непозната, верујте ми, мислим то презиме ми је непознато, тако да, можда је дошла у село, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми даље за овог Зорана Кризманића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зоран Кризманић, ја колико знам, ако је то тај, да је он био ожењен у Товарнику и да је живео у Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је Вид Кризманић отац?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ако је то тај, јесте, јесте, ако је то, ако се односи на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Вид Кризманић што је убијен, што има по оптужници, Вид Кризманић убијен 10.-ог тог, оног дана када је био напад? Да ли је ово његов син?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, вероватно да јесте, ја не знам, он је пуно млађи од мене, па не могу, не знам да ли је, знам да се звао Зоран, али, знам да је имао сина, сада да ли је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се њему десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је одвођен он негде на испитивање, тај Зоран?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, ја нисам са њим контактирао, нити обављао разговоре, тако да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми за овог Јосипа Јовановића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јосип Јовановић, знам га, знам да је био пред рат аутопревозник и знам да је, чини ми се да је пред рат и да је једно време био и ухапшен са братом Милом Јовановићем, који су шверцовали неко оружје из Мађарске и неки Миљковић и знам да су се бавили шверцом и тако даље. Значи, то им је била основна делатност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тај човек затворен у подруму Месне заједнице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, не знам да ли је био затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај човек син Анке и Антуна Јовановића, оних људи који су означени у тачки I оптужнице, да су убијени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никаквих сазнања како је он страдао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Звонимир Мартиновић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мартиновић Звонимира познам, то ми је комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се са њим десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знам да је настрадао, да је погинуо, знам да је Ивковић Ђорђе да ме је обавестио да је значи тај дан нисам радио, пошто је дошао код мене кући да ме обавести да је убијен у некој шупи код Сомборац овога Владе, пошто му је Владо Сомборац ујак, шта је, нека родбина су, знам да је негде 10.-ог, да је, 10.-ог, 11.-ог, да је то отприлике било и знам да је у то време била команда на челу са овим Нандор, Сабо Нандор из Бечеја, да су били тада војска и да је ту вршен и увиђај и да су тада већ колико се ја сећам, да су већ били припадници МУП-а Србије тамо на том подручју, колико је мени познато и да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је утврђено, ко је убио тог човека?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, то ми није познато, само знам да је такође била присутност те војне полиције тамо, који су били такође дошли, то колико ми је познато. То ме Ивковић Ђорђе обавестио о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај Петар Рендулић, да ли знате шта се њему десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Петар Рендулић, знам о коме се ради, то ми је неки рођак од супруге, како је погинуо, где је погинуо, не знам, под којим околностима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових лица која, кажете, која су радила у полицији, да ли можете да набројите мештане, да набројите добровољце који су били у резервном саставу или?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ко је радио, радио је у то време када сам ја био, радио је Сомборац Хрвоје, који је Хрват.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Сомборац Хрвоје, брат му је био, радио у Војној безбедности, био је у Сплиту, иначе је са мном завршио школу исто основну, били смо добри и тако. Касније је прешао, пошто се и оженио овде из Србије, па је прешао приликом евакуације ЈНА из Хрватске, прешао је у, ја мислим на црногорско, негде доле, приморје, не знам тачно које место, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате опширно, само ми побројте, ево ја ћу од ових неких лица да Вас питам, Милан Воркапић, звани «Шиља», да ли је радио он у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је био у Товарнику, ја за Ловас не знам, за Ловас не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у то време ових дешавања, да ли је био у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико је мени познато, не. Он је био рањен и није био присутан ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај Милан Воркапић, звани «Трнда», да ли је радио он у полицији, где је он радио?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, он је био возач, он је возио за задругу тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у територијалној одбрани?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесте био припадник територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај Зоран Тепавац, да ли је радио у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радован Тепавац, да ли је радио он у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта рекосте за ову браћу Рудић, Миленко и Мирко?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједан није радио у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, они су били припадници територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Милан Рендулић, да ли је то Ваш таст?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он припадао, коме, полицији, територијалној одбрани или није био укључен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, он је возио трактор и био у задрузи радио, био је припадник, они су били обучени сви, али је био, радио у задрузи, нема везе ни са чим, возио је трактор и возио робу за Шид и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био припадник ТО?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, носио је униформу и носили су оружје сви, мање-више, ради безбедности, зато што су се кретали по пољима и тако даље, нису били ослобођени у том периоду ни Илок, ни Мохово, ни Опатовац, ни Шаринград, ни Бапска, тако да је постојала могућност упада тих увек њихових, да не кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај Илија Кресојевић, да ли је то слична ситуација?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Илија Кресојевић је био, радио као чуварска служба у задрузи ту, баш у тој механичарској радионици, нема везе, није био у полицији уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, њих двојица су радници задруге, а носе униформу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, били, ради безбедности, разумете ме, када иду у поље да раде, ради безбедности су носили оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај Жељко Брајковић, звани «Кинез»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он радио?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Исто радио у задрузи и пре рата су радили у задрузи, тако да исто нема везе са полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он припадник територијалне одбране?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесте, јесте био, при територијалној одбрани су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли сазнања, да ли је он био неки чувар у затвору у подруму у Месној заједници?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, немам та сазнања, ја тамо кажем Вам, није то било у мом домену, ја тамо нисам ни одлазио, нити сам ја, тамо је била смештена војна команда и Месна заједница, територијална одбрана, тако да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај Илија Воркапић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Илија Воркапић исто је био у задрузи радио, тамо у радионици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио он униформу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесте, носио је униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то брат од овог «Трнде», Милана Воркапића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, рођени брат, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај Милорад Воркапић, звани «Бајица», да ли знате таквог човека?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знам, како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радојчић, Радојчић, извињавам се, звани «Бајица».

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тај припадао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, припадао је територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалној одбрани?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је учествовао он у нападу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Бурсаћ?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зоран Бурсаћ, он је из Товарника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он ту у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је био у нападу на Ловас? Ја мислим, колико се сећам, мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога, да ли је био овамо припадник ТО или милиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Ловасу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Реците ми, Марко Јапунца, да ли је радио у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је припадник он био?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је био исто у територијалној одбрани, али он човек нема једно око, то ми је од супруге ујак, тако да он није ни био, он је био као чувар тамо у задрузи, тако да није био уопште активан ни по каквим питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Зорана Обреновића, званог «Аждаја»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знам, познат ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он припадао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко је припадао? Па, Зоран Обреновић звани «Аждаја» је био припадник добровољаца и био је неки њихов командир или командант, шта је већ, једне те групе, Бато је био друге, Михајловић Борислав, звани Бато и треће групе је био Ступар Душан, Душан чини ми се, е то су те три групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Душан Ступар или Славко Ступар?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Славко, извињавам се, Славко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су та лица припадала полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су радили неке услуге за полицију?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су приводили, доводили људе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам ако су приводили некога тамо у територијалну одбрану, у Месну заједницу, али у полицију, они са полицијом нису имали везе никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким су имали везе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Они су припадали територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалној одбрани?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, територијалној одбрани. Они са полицијом нису, једино је Ивановић, Ивановић Славољуб био у полицији од свих добровољаца. Њему је отац иначе пре рата био у полицији у Дебелачи и тако даље и стицајем околности је, да не кажем, један гест позитиван урадио, па сам инсистирао код Воркапића да приђе при полицији и тако даље, везано за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славољуб Ивановић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, Никола Вуковић, ко је то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола Вуковић, звани «Ниџа», звани «Кракоња» или како већ, има разних надимака?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја њега знам овако по лику и то, али ја нисам контактирао са њима, нисам се пуно дружио са њима, јер они су били под ингеренцијом тамо војне, значи територијалне одбране код Радојчића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су долазили они су, да ли су свраћали у зграду полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, некада је неко навраћао, разумете, није никоме било забрањено да наврати, да неког тражи или да попије кафу и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих спавао ту у тој згради у кући Боре Кесер где је била полиција?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мени колико је познато, да они нису спавали тамо. Они су спавали по приватним кућама, једни су спавали у кући код Франчишковић Ивице, ту ми је тај други кум венчани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, спавали по приватним кућама, а реците ми, Јован Димитријевић овде наш оптужени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јован Димитријевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је један од оптужених лица, звани «Јоца», тако је бар у подацима овде унето, из Добановаца?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: «Јоца», «Јоца» је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он радио?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У полицији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, колико је мени познато, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он у својој одбрани тврди да је приводио и доводио људе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, «По налогу Девчића сам приводио људе», 24. септембра 2007. године, то Јован Димитријевић, овде наш оптужени, кога ћемо имати прилике у судници да испитамо, каже да је по Вашем налогу доводио људе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, није проблем, ту ћемо се суочити, па ћемо видети ко је приводио и по чијем налогу. Ја му нисам наређивао, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган Бачић, да ли знате њега?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Драгана Бачића знам, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Пљока»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је обављао он неке послове за полицију, за ТО, коме је припадао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико је мени познато, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома они припадају?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Они су припадали сви територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви добровољци?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Сви добровољци су припадали територијалној одбрани. Значи, свака група је имала свог команданта, кажем Вам, Ступар, «Аждаја» и Михајловић, сваки је имао своју групу, а сви су подлегали територијалној одбрани. То је оно што ја знам и то су моја сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан Крњачки, звани «Сајџија», да ли знате то лице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, знам га из виђења, да, знам га, знам о коме се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћа Балтић, знате ли та лица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знам, позната су ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мија Вукосављевић из Трстеника, да ли знате њега?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Јеремић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Горан Јеремић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овде наше оптужене.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Неке не знам, знате, било је ту много, много је тих добровољаца били, «викенд» бораца, знате, који су долазили преко викенда, ту се задржавали и онда нестану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате овде наше оптужене, Сашу Стојановића, Зорана Косијера?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Сашу Стојановића ја га се уопште не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог Зорана Косијера?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зорана Косијера исто слабо се сећам, њега се слабо сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Косту Гвозденов?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Косту знам, знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је спавао он у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Петронија Стевановића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Познат ми је Петроније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он радио у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја колико знам да он није радио у полицији и ја одговорно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да јесте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја кажем, одговорно тврдим, значи да осим Славољуба Ивановића, да нико није припадао полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није радио, а да ли је приводио неке људе за полицију?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, ја кажем да ја нисам њему нити било ком другом од тих добровољаца, ништа наредио, нити да кога доведе, нити било шта друго и то одговорно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте видели некада да је Петроније Стевановић неког доводио и приводио?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам видео, није ми познато, а исто тврдим да није у полицији радио, док сам ја био, значи у мом периоду, а какве је он имао односе са Воркапићем, ја то не знам, нити улазим у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, Ви сте ту, кажете, полицајац, ваљда имате неких сазнања ко то још приводи, шта то значи, онда сте ви мештани приводили те људе, ко је приводио? Да ли сте Ви приводили људе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја директно да сам некога привео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам, нити сам у то време неке наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то приводио те људе, кажете, овамо затворени, педесет у задрузи, овамо затворени у Месној заједници у подруму, реците ми онда, ко је то приводио људе, ко?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тај први дан, кажем Вам, тај први дан, који је такође и у Товарнику значи на тај начин се одрађивао, значи који су скупљени ти, да не кажем, мештани, па се одвајало касније од тих лица ко је био у Збору народне гарде, ко је радио у полицији, ко је био припадник, да не кажем, везан за тај ХДЗ и тако даље. Значи, од тих лица се, да не кажем, избор, значи, селекција тих лица самих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте ми одговорили на питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Који су предавани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми одговорили на питање, ја Вас конкретно питам, од 10.-ог па надаље, од оних привођења у задругу, па надаље, ко приводи и доводи људе у полицију, одводи у затвор неки, ко то ради?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем, у то време био је Воркапић командир, ако је он некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо сто пута.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Приводио, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Воркапић био командир, а Ви сте полицајац, па реците ми, ко приводи и доводи људе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем да сам ја имао да обављам разговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте обављали разговоре?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зато што сам једини био од лица коме је тај посао познат, то сам једино радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, када Вам доведу на разговор некога, ко је то ко доводи људе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам ко је њима наредио, нити знам да је неко доводио. Ја сам био тамо, да не кажем, у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет ми нисте одговорили на питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам, ко, који су ти полицајци или неки други људи који доводе људе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Немам та сазнања, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Александар Николајидис оптужени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате оптуженог Александра?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знам, како не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је доводио он некада људе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: По мом наређењу, није доводио никога, нити знам да је он доводио некога, ја не знам, мени није доводио никога, нити сам му ја издавао било каква наређења, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Драгана Милићевића, «Такија»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Познат ми је, знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио, да ли је он био добровољац?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не могу да се сетим да је он учествовао у нападу на село, пошто кажем Вам, многе и не знам, тај први дан не знам многе који су били у нападу на село, у самом ослобађању села. Да ли је он био исто или је дошао накнадно, ни то ми није познато. Знам да је касније након пар дана, да је возио Љубана у задрузи, то ми је познато, а сада, када је дошао, како је дошао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Марко, низак, црн?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, кажем Вам, велики број људи је тамо циркулисао, тако да многе, неке познам, неке не познам, неке нисам никада ни видео, ни чуо за њих, а били су присутни, не знам, то је било све сбрда, сдола, једни дођу, други оду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте некада чули, ја сам Вам издиктирала ове, односно питала за ове људе у тачки II оптужнице, да ли сте чули некада где су њихова тела пронађена, тих људи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па горе су сахрањени на гробљу, сви ваљда, колико сам чуо од других лица, да су значи сахрањени на гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сахрањени на гробљу, да ли сте чули где су им тела нађена, где су њихова тела пронађена пре него што су сахрањени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, ето знам за овога Видића, за ког сам Вам рекао да сам био са пуковником Суботићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На лицу места, то знам, а ово остало не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Видића, а за ове остале?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су неки људи пронађени у гаражи Иве Мађаревића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, нисам био присутан, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате ни за једно од ових тела осталих, сем тог Боже Видића, да је нађен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где су им тела нађена?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ове пропуснице, ко је издавао, дозволе за кретање, за излазак из Ловаса?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Издаване су у Месној заједници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то издавао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам, тамо је био ваљда неки који је био уз Продановића, ја мислим да је неки Клисурић Павле, он је то ваљда издавао тамо и у Месној заједници знам да су издаване те пропуснице за одлазак у Шид или не знам ја на, код лекара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је потписивао те пропуснице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, они су то потписивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, из Месне заједнице ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је полиција имала те пропуснице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Љубан Деветак тврди да је полиција такође имала те дозволе и пропуснице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, можда у недостатку да рецимо не ради неко од ових, па да је Продановић неком дао да потпише две, три пропуснице, бланко да има, да може неко у неком хитном случају да оде до Шида, то можда случајно, а иначе посао тај одређен, па то и кроз обавештење грађанима господина Димитријевића лепо таксативно набројано, да издаје то Месна заједница, уствари командант места је наредио тако да се издају у територијалној одбрани и у Месној заједници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, кажем Вам, једино ако је бланко било нека за ванредне случајеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Александар Николајидис прича да је једном приликом од Вас тражио пропусницу да изађе из Ловаса, да сте Ви иначе издавали те пропуснице?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте хтели да му дате, а он отишао код Љубана, те је са неком Иванком Перичић да изађу, отишао код Љубана и Љубан Вам наложио да дате пропусницу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мени то није познато, нити сам му ја дао пропусницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Петроније Стевановић тврди у својој одбрани да сте му Ви издали потврду када је кренуо да изађе из Ловаса, да се враћа, да се код Вас раздужио?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја можда сам њега преко господина Петковића утицао да они напусте село, због својих активности негативних у селу и тако даље. То ће бити пре, знате, него да сам му ја дао неку пропусницу или не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди, онда што се код Вас раздужује, да ли је то тачно да се ту код Вас?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, није се он код мене, ја га нисам ни задужио, што би се он код мене раздуживао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он каже.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То шта он каже, то је његов проблем, није мој. Може он да каже свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези овог обележавања овим тракама, да ли је било тог обележавања хрватског становништва тракама?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, ја сам Вам то прошли пут рекао, значи, ми када смо ишли у акцију, значи то ослобађање села је било, ми смо носили те, такозване, тај спектар, обележавање, да ли на левој, да ли на десном рамену, од траке беле, до црвене, нема везе какве, значи носили смо тада белу траку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, хрватско становништво, да ли је било обележавано тракама?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, то су небулозе, то нема везе уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Љубан Деветак у својој одбрани тврди да када је дошао у Ловас, човек оног дана и после наредних дана, види Хрвате са тракама?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам, ја их нисам видео, да ли је он видео, ја не знам. Ја знам да тај принцип или тај начин или не знам ни ја већ шта, шта се ту приказује, то није то. Никаквог обележавања није било Хрвата, мислим, то су небулозе обичне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, неки Хрвати су пронађени после ексхумације, да су имали на рукама те траке?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са белим тракама око руке по записнику после ексхумирања.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Су пронађени Марија Фишер, Јосип Рендулић, Петар Лукетић, Јозефина Павошевић, Славица Павошевић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, ја Вам кажем мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ова команда војна где је била?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Месној заједници, у том комплексу Месне заједнице, ту где је била територијална одбрана и Месна заједница, канцеларија председника Месне заједнице и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли су у тој команди били ови састанци или на неком другом месту?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ту су одржавани ваљда састанци, ја нисам био присутан тим састанцима, тако да не знам, али знам да је ту била команда, ту је био господин Димитријевић и Радојчић и председник Месне заједнице и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Љубан Деветак у својој одбрани од 21. априла тврди да је команда војна била у кући Девчић, неког Девчића, то је зграда полиције, па она башта се прође, каже, ту је била војна команда?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, војна команда је ту била, али ја мислим да је то било касније, када је долазила нека друга група, да ли је то било тада већ у том периоду када је дошао овај Сабо Нандор и не знам, из Пландишта, одакле су све били, немам појма, више се не могу ни сетити, али ја мислим да је то било касније, не могу, пазите, не могу Вам ја временски да одређујем датуме, јер то је тешко по датумима да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Милан Радојчић 30.05.2007. године у истрази, 30. маја тврди да сте Ви били командир полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, они сви мисле да сам ја био тај командир полиције, зато што сам ја једини био који сам завршио ту школу и који сам био полицајац и пре рата и, па су мислили да сам ја тај који сам командир. Међутим, командир прави је био Воркапић Милорад. Воркапић Милорад је био припадник полиције и у то време и као такав је дошао из Борова Села. У Борову Селу је био припадник полиције још у III месецу 1990., 1991. године, да, 1991., пошто је тамо била смештена, значи и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо да ширимо причу, само ме интересује ово.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, ја само појашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто кажете, они су мислили, па у истрази сте и Ви мислили да сте били командир полиције, па сада одједном не мислите тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, да Вам кажем, значи да је Воркапић Милорад био припадник полиције, значи у Борову Селу, који је послан из Борова Села, он и Крњајић, да би организирали станице полиције у новонасталим ослобођеним местима са источне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Петроније Стевановић у својој одбрани од 18. априла овде у суду каже да је по налогу Љубана и по Вашем налогу, доводио људе, приводио, да је ту био и Милан Радојчић присутан, да су се ту дешавала испитивања и тако даље и тако даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, Петронију Стевановићу ја нисам наређивао ништа, нити сам му ја могао наређивати. То није сигурно истина, Петроније Стевановић као и Николајидис и још тако, било их је, они су били засебни, они су били без контроле, да не кажем, без команданата, па тако су се и понашали, уз присуство алкохола, недисциплине и оружја, знате и сами какво је то стање, значи, влада анархија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта ради полиција ту, зашто их не смири?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта ради полиција? Па, ја бих питао шта је радила војна полиција, знате, која је била надлежна за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то седиште те војне полиције, где се налази?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, налазило се у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тако близу ту Ловаса?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не знам, тај командант места је требао да води рачуна о томе, а не ја. Ја сам био један обичан војник у томе свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја Вам морам предочити још оно што је Петроније Стевановић, с обзиром да Ви нисте били.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, не, само слободно, ја сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да нисте били у судници када је он износио одбрану, па онда да не будете.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Спреман сам да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, одводили смо их у економију, притвор у економији, док не одлуче Љубан и Девчић и остали шта ће са њима, то те Хрвате које су доводили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам ја о ком периоду он прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прочитаћу Вам даље, па ћете се Ви изјаснити. Каже, «Девчић и Радојчић испитују и обрађују, ако неће да признају, говоре људима – немој да их зовнемо, неће ти ваљати, ако га неко од њих удари, онда и ми као керови насрнемо на њих. После нам кажу, доста, хајде изађите. Љубан, Девчић и Радојчић су били у једној канцеларији. Љубан, Девчић и Радојчић су били присутни испред СУП-а када су људе одводили ради «склањања». Девчић је ударао људе, шамарао их, ударао по глави, говори – кога лажеш, испитују их и ако треба, зову нас да их даље убеђујемо. Алексидис», он тако зове Александра Николајидиса, «је тражио написмено да донесем од Девчића када треба некога да изведемо са економије из затвора».

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, то није тачно, то су небулозе његове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Када ми је Љубан рекао – Петроније, ови мора да се склоне, долази војска, ту су били Девчић, Воркапић и Радојчић». То прича о неком склањању људи из подрума Месне заједнице и да сте ви сви били ту.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То није тачно, то је чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди такође да је био у Крњајићевој групи у току напада и да се ишло попречним улицама?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ето видите колико он прича небулозе, када није ни био са Крњајићем у самом нападу, није ни био у његовој групи и сада прича то шта прича, мислим то су небулозе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми од овога што сам Вам предочила, каже, «Девчић и Љубан пуштали су нам касете ХДЗ», то Петроније исто тврди?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам, ја нисам гледао, нити знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се пуштале у згради полиције те касете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, од овог што је Петроније рекао, да ли је нешто тачно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мени колико је познато, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је он то тако причао, зашто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не знам зашто је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто терети баш ето Вас, Љубана, зашто?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не знам, ја кажем да то није тачно, а то шта он прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки разлог?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То што су они имали неких сукоба са мном по неким питањима другим, вероватно је то разлог тај. А они то врло добро знају, каквих су имали сукоба са мном и због чега и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Николајидис нешто ту слично потврђује његову причу. Он чак тврди да сте 18.10. ујутру били у дворишту механичке радионице када су тучени Хрвати?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, ја да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре одласка на минско поље, он каже, ту сте били на тераси, на оном трему горе, стајали Ви, Љубан и Дарко Перић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја да сам био присутан, знате, онда бих ја врло добро знао шта је тај Николајидис радио тим људима тамо и Петроније и сви остали други, онда бих ја то знао, имао бих та сазнања и такође шта је било са тим мојим кумом и тако даље, али ја та сазнања немам, јер нисам био присутан тамо, а те њихове лажи, то је нешто друго. Ја Вам кажем, они имају разлога да ме тако нападају. Ја сам их спречавао у вршењима неких кривичних дела и обавештавао сам Војну безбедност и они су одговорни што нису похапшени на време, да спрече то што су они радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он такође тврди да су те касете ХДЗ гледане у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам, ја их нисам гледао, тако да ја не знам шта, они могу да кажу да су се возили авионом по Ловасу, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је привођена нека Снежана Кризманић у зграду полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Снежана Кризманић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кћерка од овог Фрање Кризманића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, то је дете било, не знам ко је, да ли је доведена или је, шта је било. Знам да су они, ти исти који тако фино лажу, да не кажем, се иживљавали на том детету, то је дете било малолетно, као прво, а као друго, и то дете је тамо и спавало, пар ноћи док није на инсистирање и овога Деветака и тако даље, касније прешло тамо код Радојчића па је спавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је значи била привођена у зграду полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Она је ту спавала, била је, да не кажем, заштићена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у полицији?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте. Касније је отишла у територијалну одбрану и тамо је спавала. Шта је касније било, ја не знам са том малом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту сте је склонили да је заштитите?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он ње тражено да диктира нека имена са тих неких касета ХДЗ?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, то ми није познато, пазите, то је дете било шеснаест, седамнаест година, тако да, у крајњој линији, доћи ће она ту па ће сведочити, у крајњој линији, па ће она казати ко је малтретирао и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Марија Ђаковић, која је иначе ту била у тој згради полиције, тврди да је Љубан Деветак њу испитивао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Снежану Кризманић, да јој је претио да ће јој набити пиштољ у уста.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су небулозе, то су небулозе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Александар Николајидис тврди да је Љубан Деветак наложио да се та девојка убије?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, знате како, овај, та девојка када дође вамо, она ће она да каже, овај, ко је над њом вршио тортуру и не знам тако даље. Познато је то господину Николајидису, па тако да не треба неку своју кривњу да пребацује на неког другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Александар Николајидис каже да сте 18.10. са Љубаном правили спискове за раздвајање људи из механичарске радионице, односно из тог дворишта, оне окупљене људе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите да Вам кажем, ја никакве спискове нисам правио и они то врло добро знају и како сам се ја тамо понашао и да са многима нисам хтео ни да комуницирам, а посебно са тим добровољцима. Част појединцима, али зна то врло добро и Ивановић Славољуб, који је такође био добровољац, па појасниће и он, вероватно. Али, то многи знају и то само моје понашање према тим таквима који су, да не кажем, радили то што су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола Вуковић, саслушан као сведок у истрази 04. септембра 2007. године, тврди да сте Ви били командир полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек прича о оном периоду, јер он је био ту у том периоду.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, ја Вам кажем, многи су били у заблуди, зато што сам, знали су да сам ја био професионални

полицајац пре рата и многи су били у заблуди мислећи да сам ја тај који сам командант или командир полиције или не знам ни ја више шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тврди и овај један исто Горан Јеремић, тај добровољац и он тврди да сте Ви били командир полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, може да тврди, нормално је знате када имате пар људи ту, два, три, четири човека, па се онда све врти ту, па кажу, е па то је тај, он је ту био, нормално да се то своди све на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, сведок Бранка Балић која је саслушана овде у истрази 16. јула 2007. године, тврди да је видела Вас и Зорају да тучете Андру Девчића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, то није тачно, Бранка Балић такође има неких својих других разлога да би ме оптуживала, многи они после свих ових дешавања, имају великих разлога да ме оптужују по неким другим основама, то је та иста политика, исти људи и тако даље, тако да то, то је усмерено у неком другом правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Мујић сведок који је саслушан 12. септембра у истрази овде 2007. године, тврди да сте Ви рекли њему да сте командир полиције, значи други дан после ослобађања, односно напада на Ловас, како год да назовемо тај термин, да сте Ви рекли – «ја сам командир полиције» и тражили, наложили му да неке кревете за «Душан Силни», да иде у Опатовачку пустару да доноси те кревете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја да сам му рекао, нисам сигурно, тако да, а неки јесу ишли, да ли је и он ишао по те кревете, на ту сору, где сам оно рекао, у оном периоду када је било бомбардовање, нека јесу лица ишла по те кревете за потребе територијалне одбране и за полицију, да се сместе људи и ови други добровољци и тако даље, по кућама, пошто није, био је мањак кревета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто он тврди да сте га Ви тамо послали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не знам да ли је он ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве Ви имате везе да узимате те кревете за добровољце? Кажете, припадају територијалној одбрани, какве Ви онда везе имате да узимате то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја кажем, не знам да ли је и он био, а не знам да ли сам и тачно то ја рекао или је још неко ту био присутан, када је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, дозвољавате могућност да сте му и рекли?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, ја му нисам сигурно, па знају они сви. Они, ја Вам кажем, они претпостављају да сам ја био тај, с обзиром да сам био професионални полицајац, али то није истина, то не одговара истини, зато, кажем, што је био Воркапић, Воркапић је био припадник полиције Крајине, када ја нисам ни био, није ни постојала Крајина у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Ђура Филић 12. септембра саслушан 2007. године – «у присуству Миће Девчића у згради полиције ме кундаком и ногама тукао непознат човек, а Девчић ми псовао мајку усташку и питао за кога сам гласао»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Ђуро Филић ће доћи вероватно овде па ћемо имати суочење, па ће казати човек да ли је то тако и у ком периоду је то било, ако је то тако како он каже, па ћемо то да разјаснимо овде. Ја кажем одговорно да то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип Кувеџић такође тврди да сте били, он каже «заповедник полиције», каже, «Девчић ме звао да погледам касету ХДЗ и питао ме да ли сам тамо био»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја кажем да то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Емануел Филић такође тврди 12. септембра 2007. године, каже, «испочетка за полицију био је главни Милан Девчић». Он чак човек и не каже ко је командир ко није, каже, «испочетка, за полицију главни Милан Девчић»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Милан Девчић зато што је био професионални полицајац, па нормално да сада ајде, није овај, Јанко, Марко, него је Девчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ти људи знају и Воркапића, вероватно Милорада, вероватно би њега спомињали да је он био? Они спомињу Вас, зашто Вас?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја кажем одговорно да нисам био у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Милорад Воркапић звани «Раде» исто мештанин Ловаса?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад Воркапић, кум Љубанов?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте мештанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је мештанин Ловаса?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, о њему сам причао када је избегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али зашто ови људи, знају и Воркапића, знају и Вас, зашто за Вас кажу да сте Ви тај главни за полицију, зашто не кажу Воркапић, знају и њега?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, они немају сазнања да је он био припадник полиције и пре него што је село ослобођено. Они нису имали сазнања, нису имали сазнања да се човек бори у Борову Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Стјепан Пеулић, такође саслушан 13. септембра 2007. године, каже – «Девчић послао тројицу који су покупили женине дукате. Када сам тој тројици рекао да је мој син са Мићом Девчићем био у Вуковару, рекли су ми да их је Девчић и послао и да му се јавим. Када сам му се јавио, рекао је – марш кући, мајку вам јебем, ја ћу вас потући»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, то је његова изјава, ја тврдим да то није тачно. Он има разлога вероватно зашто то каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, оног дана када одлазите, када они одлазе на минско поље, каже «стоје Божа Девчић», да ли је то Ваш отац?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Мића Девчић, Милан и Драган Тепавац, гледали су и смејали се»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то није тачно, па ја би њих видео у сваком случају да сам био присутан ту, то су небулозе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има овај Пеулић неки разлог зашто Вас ту спомиње?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам, његов син је био припадник МУП-а Хрватске у том периоду, у том периоду 1990. године је примљен у МУП Хрватске, значи редарственик. Човек зна после свега овога, после дешавања и тако даље, јер сама служба, а и та њихова политика, а и моје порекло, значи, све је то један сплет околности на које у сваком случају те њихове изјаве имају последице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ова Марија Ђаковић, да ли је она Ваша школска другарица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево она каже за Вас, каже – «ништа није могло без Деветковог знања, а он је то радио у сарадњи са Девчићем».

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Судија, Деветаковог, немојте ме крстити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деветаковог, добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја одговорно тврдим да ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто та Марија, рецимо, школска Вам је другарица, зашто би она теретила Вас и Вашег ујака?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја Вам кажем да сам ја, ја јесам био у том периоду, значи у оном периоду после погибије Воркапића и до доласка МУП-а Србије, ја јесам био командир и ја то не спорим. Али ја кажем да у овом периоду до погибије Воркапића, ја нисам био командир и ја Вам тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она баш жена прича о том периоду, тих првих дана, каже, ту је доведена била, кувала кафе, после куцала и каже, то се све дешава, каже главни Љубан па Ви?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесте, она је куцала, разумете ме, пошто сам ја био, ајмо назовимо тај који је нешто знао од тог посла у односу на остале, па сам достављао то припадницима ЈНА, значи војној полицији и тако даље и прослеђивао неке људе и тако даље, значи белешке и сва остала сазнања, тако да она је нормално мислила да сам ја ту командир, а не да је Воркапић Милорад, коме то није био, да не кажем, није му била струка, није му била професија, али је Воркапић Милорад био тај који је био командир тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она тврди, пошто школски су другови и овај Павлић и један од браће, она тврди да Вас је питала за ту браћу Павлић када су спровођени.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, то су небулозе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из задруге у подрум Месне заједнице, она каже, «Мићо, нећете их ваљда убити».

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте јој рекли да престане о томе да прича?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то су небулозе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све она лаже?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, небулозе, ја Вам одговорно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лаже она, лаже Николајидис, да сте те људе испитивали, односно Ви кажете, једног сте?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја јесам испитивао неке, ја јесам, ја то не спорим уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али Николајидис тврди да сте након испитивања рекли да ти људи нису признали да сте их предали Петронију и још «Аждаји»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Они нису били уопште припадници полиције, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предали сте те људе и та тројица да су одведени и убијени?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, ја немам везе никакве са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И браћа Павлић и Стипо Долачки?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Госпођо, ја Вам одговорно тврдим, да ја са тим немам везе никакве, а време ће овде да покаже да је то тако и то Вам одговорно тврдим, да са тим убиствима немам ништа, никакве везе немам, нити сам починилац иједног кривичног дела у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражисте ли Ви као командир полиције после за тих педесет људи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем, да је то било под ингеренцијом војне управе и војна полиција је вршила истрагу, од минског поља, до убистава цивила. Она, нека та сазнања, посредна, сам пренео господину Петковићу. Шта су они даље урадили, ја нити знам, нити ми је то познато, то је колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ова Ана Цоњар, да ли Вам је то нека кума?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она жена тврди да сте јој рекли да јој се ништа неће десити, само да стави белу траку на руку?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам одговорно тврдим, да те траке, шта они настоје да ту прикажу, не знам ни ја, да то нема везе са правим стањем, значи те траке, то су небулозе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није тачно, добро. Јосип Лукетић тврди да сте и њему рекли да стави белу траку?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко ме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосипу Лукетићу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђура Антоловић такође тврди да је приведен у полицију, «да су ту били Девчић, Радојчић, испитивали су ме да ли сам члан ХДЗ», да сте га ударили неким.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам, ја сам са њим обављао разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да Вам предочим, да сте га ударили неким пендреком у доњу вилицу, запретили да ћете довести Петронија, значи вас двојица заједно то чините, Петроније је дошао и два пута ножем га убада у леву натколеницу, после тога одводи тог човека, каже, «довео ме до моје куће у подрум, бацио бомбу и мислио вероватно да није преживео»?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја са њим јесам обавио разговор и вероватно да постоји белешка везано за тај разговор, али ово остало, то није тачно. Ја Вам кажем, да ја са Петронијем као прво, нити сам му ја икада нешто наредио, нити сам ја уопште са њим контактирао, то они врло добро знају од тих истих добровољаца, са ким сам ја контактирао. Ја сам једноставно се многих клонио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владо Бошњаковић, Славко Божић, Берислав филић, сви тврде да сте Ви били начелник полиције, командир полиције, шеф полиције, како Вас већ ко назива?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, по њима ћу бити и министар, али када ослободимо Хрватску, онда ћу бити министар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко Грчанац, овај што кажете проушташки настројен, тврди да сте га тукли пендреком по глави и после терали да лиже крв?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Они су добили инструкције како да причају и шта, и то од саме службе њихове, то они врло добро знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Љубодраг Јелић тврди за Вашег оца Божу Девчића, да је заједно са Љубаном, Радојчићем, Љубаном и са Радојчићем састављао списак за ликвидацију, значи Божа Девчић, Милан Радојчић и Љубан, да су заједно саставили неки списак за ликвидацију?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто то Љубодраг Јелић тврди, ајде ови проушташки настројени тврде сада?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам ја сада, ја не знам, немам тих сазнања, не могу да кажем, немам сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези овог минског поља, имате ли нека сазнања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Имам сазнања што сам прочитао из новина од стране наводно који је наишао пуковник, потпуковник, шта је, Јеремија Милан који је дао у новинама неким, да ли «Борба», како се зваше, неки свој интервју. На основу тога имам неких сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су сазнања, а реците ми, да ли сте Вашег таста Милана Рендулића питали, шта се то десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам га питао, човек је послат тамо, неки од униформисаних лица су га послали тамо, човек је ишао да, био распоређен тамо да вози трактор, шта је већ требао да иде, на њиву, јер су му рекли да иде негде да наводно бере грожђе, шта је, неке радове, откуд знам шта је, човек је ишао. Где су га тамо упутили, откуд ја знам, ја других сазнања немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био са њим Илија Кресојевић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам, нисам ја био ту присутан, ја не знам, ја сам то касније чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте присутни, али десило се то, страдали људи, да ли Ви чујете како се то десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам, нисам био присутан и не могу да причам о томе ко је ишао или ко је био у колони, или не знам ја већ шта је и како се то издешавало, јер нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитали, нисте били ту, али ја када би се нешто лоше десило мом комшији, ја бих питала, распитала се, шта је, а посебно Ви радите у полицији, а после тога командир?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се Ви не распитујете шта се то десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја кажем одговорно, у том периоду нисам био командир, то Вам одговорно тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули сто пута, господине Девчићу, одговарајте на моја питања.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је као прво, а као друго, кажем Вам да је ингеренцију преузела војна полиција и Војна безбедност, везано и за минско поље и за ова догађања. Према томе, шта сам ја ту могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а моје питање је гласило, зашто, нема логике да се као мештанин Ловаса, при том полицајац, при том, свему томе када се нешто деси људима, Вашим мештанима, да се Ви не распитате, зашто се то десило, како се десило, ја Вас питам, зашто се нисте распитивали у вези тога?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем, шта сам имао сазнања, то сам преносио Петковићу у Војној безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, овде у оптужници има још нека два, за нека два лица тужилац тврди, да сте Ђуку Радочај и Марка Филића, Ђуки да сте претили да ћете привести његову мајку, а Марку Филићу, захтевали од њега да се са породицом исели?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, претходно, томе истоме, тај Радочај Ђука, који је избегао најпре из села, па се после тога вратио, са њим колико се сећам, да јесам обавио разговор. Претходно сам му супругу, његову супругу Радочај Маријану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава, реците ми, то са Ђуком разговарате и то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, разговарам, ја мислим када сам се вратио, то је било не знам, да ли 13., 14., како, ако је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октобар?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А у том периоду, можда и касније мало, из тог разлога што му је жена, значи Маријана Радочај и Адамовић Љубица, која је, Адамовић Љубица девојачко Колић, је удата значи од Маријане брат је оженио, иначе је била удата у Товарнику и они су значи из Товарника избегли за Ловас и били су ту њезин свекар Адамовић Мато и свекрва, не знам како се зваше и значи Радочај та Маријана, ту су били у тој кући, где су управо господа Николајидис и Петроније и не знам ко је већ био у тој групи, то је оно што сам рекао за Ивановића, пошто је позитиван гест урадио тај што је урадио, па сам инсистирао код Воркапића да се он прикључи полицији, исти Ивановић Славољуб.

И пошто је значи, та Маријана и Љубица Адамовић су имали неких тих проблема везано са тим добровољцима у том периоду, касније је та Љубица изјавила, везано значи за нестанак, уствари отуђење тих неких предмета, злато, новац и шта је већ, не знам, и када је значи то је претходило, пошто је Ивановић био исто у тој групи са њима заједно, имао је та сазнања, међутим, није смео од њих да нам каже све то дословце, да су узели те паре и то и тако даље, шта се већ издешавало ја не знам, јер човек није смео да каже да не би имао последица, да не би евентуално изгубио главу ради тога и тако даље. Дошао је код мене, пошто ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао, овај Ђука?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, дошао је, сада причам овај случај други, знате, па ћу Вам касније казати за Ђуку, причам овај случај, значи везано је за фамилију, Маријана Радочај је супруга од Радочај Ђуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то ми је све познато. Ја сам Вас питала, да ли сте претили Ђуки Радочају да ћете привести његову мајку и да ћете их искасапити обоје?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ако ме можете саслушати, само да Вам кажем, овај уводни део, па ћу повезати са Радочај Ђуком. Значи, када су, Ивановић када ми је пренео тај део да су имали проблема Адамовић и Радочај Маријана, ја сам му рекао да, то је било још двоје деце присутно ту, ја сам му рекао да доведе те две жене и то двоје деце у станицу и онда су они ту били, провели су ноћ и изразили су жељу да напусте Ловас, да иду значи за Хрватску и онда сам ту, значи, задужио Ивановић и још не знам ко је још био, у подруму да чувају ту децу и те две жене, да би им се нешто десило и ујутру су значи Миленко Рудић, колико се сећам или не знам још ко је био, са комбијем су превезени за Товарник. Из Товарника где су добили пропуснице, отишли су даље за, да ли за Хрватску или не знам где су отишли даље, само хоћу да кажем, значи, којег би ја разлога имао да претим Ђуки Радочају, ако сам спасио његову жену и овај шта му је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био привођен у станицу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем, ја тога Ђуку Радочаја, са њим сам обавио разговор. Тај човек нити је малтретиран, а камоли да сам му ја нешто претио, мислим, то су небулозе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви са њим обављали разговор?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, на околности, он је рекао сам да је избегао, на околности те, значи у Ловасу шта се догађало у том периоду, о наоружању, о муницији, о ХДЗ и тако даље, значи то је суштина била разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а за овог Марка Филића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Марко Филић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да сте захтевали да се исели, то Вам тужилац у оптужници ставља на терет?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, то није тачно, што бих ја њему претио, каква претња, мислим, то је неистина, то је лаж чиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми господине Девчићу, пре него што кренемо на паузу, за ово време, по оптужници педесет људи страдало, Ви сада не знате ко је, шта је, да ли сте Ви, рецимо, знали да се врше нека малтретирања људи, да се туку, затварају, убијају?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, било је то, то је евидентно да се догодило, али кажем Вам, то је било под управом Војне безбедности, значи војна управа је ту постојала. Полиција је била и све су биле друге структуре под војном управом. Командант места је ту био, зашто није наложио војној полицији да похапси све те извршиоце, према томе, шта сам ја ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви капетану Вељовићу, а после Димитријевићу, указивали на неке негативне појаве?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, они су војна лица, господин потпуковник, он има пензију господина потпуковника, ја немам ништа, према томе, ако је неко одговоран онда је он одговоран, а не ја. Ја нисам починио никакво кривично дело тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као полицајац, да ли сте Ви нешто предузимали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта сам имао сазнања, ја сам евентуално ако сам му пренео нека та сазнања, али то је он требао да предузме, а не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте пренели?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам, господину Петковић Љубиши који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви мени кажете, војна управа, војна управа у Ловасу, да ли сте пренели Вељовићу и Димитријевићу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, Вељовић је био до 14.-ог мислим, а од 14.-ог је био, пре свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви, кажете, главни су они, да ли Ви њима преносите?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да Вам ја кажем само, покојни Милорад Воркапић је одлазио на све састанке, према томе, што сам ја ту, да ли је он командир, или сам ја командир, ако је он одлазио на све састанке тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви овима нисте преносили ништа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам, евентуално сам му преносио нека сазнања која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Димитријевићу, а пре тога Вељовићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Указивали сте на неке негативне појаве?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то су они и сами видели, па нису они слепи, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тражили да се склоне, уклоне неки људи који то раде?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, нормално да сам тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тражили да се неки добровољци, ако су они то радили, склоне или неки други?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то што они нису предузимали неке мере, па нисам ја за то одговоран, молим Вас. Они су плаћени за тај део посла, они су војна лица, молим Вас, па шта сам ја ту био, обичан један војник који сам се затекао у једном, да не кажем, злу и пред рат и за време рата и после рата, у једном лудилу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА ради паузе у 12 часова и 17 минута и биће настављен у 13 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 13 часова и 7 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли чланови већа неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ево, ја ћу Вам поставити пар питања.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Мислим да нисмо до краја разјаснили на питање председника већа, ко приводи лица која Ви испитујете, та затворена лица, Ви нисте дали никакав одговор, па ја да покушам да Вам мало приближим то питање, значи, ако некога испитујете, претпостављам да неко треба то лице да Вам доведе, приведе, преда, значи ко Вама лице, да бисте га Ви испитивали, ко Вам га изводи, то је лице затворено, значи неко мора да га доведе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесте, овај, зато сам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је то, просто питање, врло једноставно.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко је наредио припадницима из полиције да доведе Јанка, Марка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, не ко је наредио, него ко Вама физички, ко је особа која Вама доведе лице затворено да бисте га Ви испитивали, што кажете да је Ваш задатак као полицајца?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао командир, значи ја сам у оном периоду у којем сам ја био, у оном периоду, ко је био, Воркапић, у оном периоду другом, трећем, уствари који су били припадници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ево ја ћу покушати по трећи пут. У периоду када сте Ви били полицајац, значи када кажете да је Воркапић и Ви испитујете, физички која особа Вама то лице изведе, лице је затворено, не може ваљда лице само да дође, знамо како се обавља испитивање, неко физички, неки човек, ко је тај човек који Вама доведе лице и каже, ево и сада Ви то лице испитујете, ево ти га?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко ме је Воркапић наредио од припадника полиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко, који су то све људи који су Вама доводили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево члан већа Вас пита, који су то припадници полиције који приводе Вама лица која Ви треба да испитате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, припадници који су били у полицији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Кажете, није Петроније, није Николајидис, није, ко јесте?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Они нису били у полицији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Молим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, они нису били припадници полиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Питам, ко су били?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не питам негативно, питам позитивно питање, не ко нису били, него ко су били људи који Вама доводе, који Вама изведу некога, па га Ви испитујете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, разумем Вас, разумем Вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, онда, ако ме разумете.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Што сам рекао, ко је био у то време у полицији, овај, Тепавац, Радован, Зоран, ко је још био, да ли Клисурић, да ли је био отпочетка или је касније био, Сомборац тај, који су били још, Ивановић, да ли су отпочетка, не могу сада, ја кажем за оне људе који су били у то време, у моје време, значи када сам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, то су ови које сте навели?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Када сам ја био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, сада рекосте нешто, Петроније, вероватно његов мотив да Вас неосновано терети је то што сте Ви инсистирали да због тих његових негативних активности они морају да се удаље одатле?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Које су то негативне активности за које Ви знате, а ако знате које су, како сте сазнали, да ли сте лично видели те негативне активности или сте чули и од кога?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам, ево рецимо, само што сам оно објаснио везано за Адамовић Љубицу и за ову Радочај Маријану, које је Ивановић довео у станицу, буквално да их они, имали су вероватно неке зле намере према њима, чим су то пренеле оне Ивановићу, а Ивановић пренео мени, да су угрожене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У ком смислу, конкретно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Касније, накнадно сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У ком смислу, конкретно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам, накнадно сам сазнао значи да су од истих тих лица отуђили новац, злато, присиљавали не знам ни ја, на обљубу и тако даље, ја не знам, нисам био присутан и немам та сва сазнања. Међутим, од Ивановића сам тек након тога свега сазнао, јер се Ивановић исто бојао њих, да неће изгубити главу човек, од истих тих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта су му урадили конкретно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта су му урадили конкретно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам, касније ми је он то пренео, разумете ме, али у том моменту није, него је значи обавестио ме само да су оне угрожене од стране њих. Ја сам их довео, уствари, нисам их ја довео, него их је он довео у станицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, има ли још неких негативних активности за које знате да је он урадио и због којих Ви тражите да они оду са терена?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, били су, рецимо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, нешто мало озбиљније, осим пара, нека сакаћења ножем, убијања, малтретирања, туче, злостављања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, било је то што сам касније сазнао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта знате да је било и ко Вама то преноси?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Касније сам сазнао за то злостављање у тој задрузи тамо што је било, па затим исто што су две жене српске националности – Зораја Даница и Миољка, то је у самом центру кућа иза управне зграде задруге, ту су живеле њих две, где су, касније ми је то исто покојни Воркапић рекао, да су то они одрадили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Николајидис и Петроније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Које, које су одрадили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, само да завршим, молим Вас. Значи, упали су у кућу где су изнуђивали новац од њих, где су их млатили, њих две, те жене, значи те жене су у самом центру ту, српске су

националности, Зораја Миољка и Даница, које су пренеле. Оне су нека и родбина чак том покојном Воркапићу, то сам сазнао од њега, тако да имам тих сазнања, нормално и тражено је и све преношено је значи директно сам преносио господину Петковићу и за такве људе које је требало удаљити. Е сада, ја нисам био меродаван да ја удаљујем никога и он то зна врло добро, да сам му и рекао да је недисциплинован и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А који сте то имали сукоб са Петронијем, кажете, они добро знају, на који мислите сукоб?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па зато они Вас терете, ја нисам схватила.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам завршио, везано за тај део.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Који сукоб?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, те две жене које су препраћене од полицијске станице до Шида, њих двојица су у возилу ишли за њима, хтели су вероватно да их ликвидирају или не знам ни ја шта, пошто сам задужио Ивановића да их препрати до Шида и они нису даље могли из Товарника да изађу, пошто су били под униформом и са наоружањем, нису могли да изађу преко тог пункта, буквално до Товарника су их пратили, где је био и Рудић Миленко који их је возио у комбију, њих, да их препрати до Шида, тако да, значи, они су знали шта су урадили, али ја нисам знао до краја шта су они то урадили према њима, да, они су то врло добро знали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А када сте Ви сазнали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, касније сам сазнао, када ми је Ивановић то касније рекао, али није ми, вероватно ради себе није хтео да ми каже до краја шта су они то урадили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А када сте се Ви са њима сукобили, па да они сада Вас неосновано терете, када сте ступили у сукоб?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Након тога, разумете ме, након тих догађања су они према мени имали такав, да не кажем, такав став, затим, истом приликом када су се усељавали у кућу код Франчишковић Ивице, то је старац, пунац од Цоњар Милана, који ми је венчани кум, којег су буквално истерали из те куће, пошто је та кућа прекопута овога територијалне одбране, ту друга кућа од и где су ушли унутра у кућу и он је дошао до мене тамо, пошто смо добри и тако даље, рекао ми је тако и тако, да је добио батина, неко га је ишамарао пре тога и дошао је човек тамо и каже, избацили су ме из куће, шта да радим, ово, оно и онда сам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када се то догађа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то је тих првих дана тамо, не могу сада тачно казати датум, али то првих дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А зашто код Вас долазе да се жале?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зато што ме човек познаје, ја сам му кум венчани и обратио се мени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А долази код Вас на радно место или кући?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, пазите, ту сам био у станици, знате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А у станицу је дошао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја Вам кажем, то ми је венчани кум.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим лепо, значи обратио се мени. Значи, објаснио ми је у чему је проблем, ту сам у међувремену хтео нешто да предузнем, ту се касније појавио и њихов тај који ми је био, да не кажем, командир или командант, тај «Аждаја». Ја сам дошао са њим, да не кажем, у сукоб.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја не схватам, то да не кажем, да ли то значи да онда није био командир или јесте, али Ви не волите да кажете или шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам шта им је био, госпођо, ја не знам да ли је био командант.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Онда реците, не знам, не, кажете, њихов командир, да не кажем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, њихов претпостављени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја не разумем ту одредницу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Претпостављени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, рекли сте, њихов командир, да не кажем, да ли то значи да није био командир или јесте, није ми јасна та одредница, да не кажем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, био је претпостављени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А био је командир?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, био им је претпостављени, ја не знам, како су га они називали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, не, рекли сте онда, да не кажем, рекох, можда није, не разумем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, можда сам, то ми је поштапалица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, да, али то је битно да се схвати шта мислите, јесте или није?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, можда узречица, па нисам намерно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисам ни мислила да сте намерно, него само да разјаснимо, мени није јасно, да ли је био или није.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Извињавам се. Значи, био им је претпостављени, где сам дошао са њим у сукоб због чега ја сада ту интервенишем, овај и тако даље, међутим, рекао сам, томе Цоњар Милану да оде да преспава тамо код Милић Мирка, то је кућа иза, значи и ту је он отишао, међутим, након, да ли је то било у току дана или другог дана, су нашли неки пиштољ тамо од тога његовог старца, пунца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је нашао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, неко од тих добровољаца, ја мислим да је чак, да ли је Петроније или не знам ко је од њих нашао. Па, не могу се више детаља сетити, али знам да је њих било десетак тамо који су спавали у тој кући. И неко је од њих нашао то и дозволу је имао човек уредну и онда је, они су поново дошли код тога Мирка Милића, извели њега и одвели га у кућу, тамо у двориште, а пошто је тај Мирко Милић Србин, мало је, ето имао овај више куражи па да оде тамо у двориште да види шта ће се догодити са њим, па је отишао тамо, ови су га извели, тамо су га малтретирали и тако даље. И онда је он дошао у станицу и рекао, «ено тамо ти кума малтретирају, вамо, тамо». Отишао сам тамо и онда да видим о чему се ради и онда ми је он то рекао и онда сам, да не кажем, имао сукоб са њима и од тада и од даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, то је тај сукоб?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да не кажем и од отуђивања овако других ствари, значи од беле технике и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, а за војну полицију, колико је било припадника, кажете, седиште команде је у Шиду, а колико је било припадника војне полиције у Ловасу и где седе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Ловасу није био ниједан припадник војне полиције, него су они долазили, они су долазили, повремено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико често у овом периоду из оптужнице, колико често?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Они су долазили, обилазили та места, разумете ме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико често?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја не знам да ли сада свакодневно, нисам ја водио евиденцију да ли је свакодневно или свака два, три дана, али су долазили повремено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А у коликом броју су долазили, колико њих је долазило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, долазили су једно возило, њих два, три, четири, зависи од саме ситуације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И када дођу, са ким контактирају?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, вероватно са ким ће контактирати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви, да ли Ви знате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Неће контактирати са неким од мештана, него, нормално, са.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, да ли Ви знате, да ли сте видели?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Са оним ко је командант места.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте видели Ви конкретно где одлазе, с ким?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, видео сам, нормално, возило војно са белим опасачима, људи, знам да су припадници војне полиције, нормално.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви некада са њима контактирали, нешто усмено или?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам, јесам, пошто сам познавао господина пуковника Суботића, па сам контактирао са њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте им нешто Ви пријавили, пошто кажете, они су требали ту све то да одраде, да спрече?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесам, преносио сам одређене ствари, тако да, он то врло добро зна, према томе, ја нисам надлежан да ја могу предузети неке мере. Могао сам само да изгубим главу, ништа друго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И само још једно питање. За овог Воркапића, можда сам ја пропустила, када је он, заправо, изгубио живот, да ли знате датум?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да је касније, то сада имам сазнања да је касније изгубио. У том времену када сам давао изјаву и тако даље, нисам знао тачан датум.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја Вас зато и питам, то ће бити следеће питање, а сада је питање, да ли знате када је страдао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја имам информацију да је 23.10.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, а када сте Ви то сазнали, ово сада што кажете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Сазнао сам касније, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, сигурно касније, нисте могли раније ако је човек био жив, када?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ове године, прошле, то Вас питам?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја причам о изјави, ја причам о изјави, о давању изјаве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, ја Вас питам, када сте сазнали уопште у времену, без обзира на давање изјаве, када сте Ви сазнали да је он умро, мислите 23., то Вас питам?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам му био на сахрани, молим Вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, него датум смрти, тај датум, били сте му на сахрани?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам касније сазнао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам, накнадно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте знали када сте давали изјаву истражном судији, ово што Вас је колегиница питала?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, нисам знао, ја сам рекао да сам постао командир након пар дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, шта је за Вас пар дана?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам знао да ли је то пред та дешавања, да ли 18.-ог или после 18.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да реагујемо, нисте рекли да сте постали командир након пар дана од погибије Воркапића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, два пута, 29. маја 2007. године.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији са браниоцем, 30. маја 2007. године пред истражним судијом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ја само тако схватила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, након пар дана од ослобађања Ловаса. Нигде нисте помињали погибију Воркапића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Зато Вас питам, када сте сазнали, да нисте можда после истраге сазнали датум или после те изјаве? Да ли је то транскрипт био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транскрипт код истражног судије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, то није уношење, знате шта.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао да је то било после.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: То није оно судија препричава, па кажете сада, то је оно што се, записничар скине са траке, знате.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем да сам рекао након, значи након погибије Воркапића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тако рекли истражном судији, ја Вас зато све време отпочетка питам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао након пар дана, ја не могу да знам тачно да ли је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ослобађања Ловаса, тако сте рекли, то је тако ушло у транскрипт и тако је речено и у полицији. Ако је у полицији нешто пропуштено, онда истражни судија није ништа могао да пропусти, јер снима се то.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао након пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ослобађања Ловаса.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, у реду. А ко је Вама рекао за овог Жељка и Дарка Павлића, кажете, чуо сам од других за њихову судбину, шта се њима догађало, оно под тачком II што Вас је питао председник већа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како мислите, приликом лишавања слободе или шта, погибије, не разумем Вас?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, и после и после, ко Вама то говори, ко Вас обавештава, углавном сам ја схватила да Ви ништа не знате, да евентуално касније чујете од других?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам, ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, како сазнајете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам на који начин су они погинули.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како сазнајете, како сазнајете, од кога, ко Вас обавештава?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам ни сада, не знам ни сада како су погинули.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, кажете, чуо сам од других, ко су ти други?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, када сам ја то рекао да сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Чуо сам од других, ево ја сам записала, данас у транскрипту биће.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја кажем и сада, а мислим да сам рекао и прошли пута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Питала Вас је колегиница, рекосте, чуо сам од других, то за њих двојицу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао да немам сазнања на који начин су изгубили живот.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А шта сте чули од других, само да су изгубили живот? Да ли сте само то чули?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам био прецизан, ја мислим да сам био прецизан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, ево можда дозвољавам могућност да ја нисам добро чула.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја кажем да немам сазнања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта сте чули од других, ето то?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Немам сазнања на који начин су изгубили живот.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Али сте чули?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам поново тврдим, да немам сазнања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, нисте ни чули да су убијени? Шта сте чули од других, то Вас само питам, ваљда није проблем да ми толико одговорите?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја Вам кажем, немам сазнања тих на који начин су изгубили живот и друго Вам ја не могу одговорити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, да не инсистирам, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други члан већа, судија Плазинић, има ли питања? Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте на претресу од 24. априла, да је било вас око десетак до петнаест припадника полиције у Ловасу, новоформиране полиције у Ловасу, ако сам добро запамтио.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја сам рекао, у оном периоду када сам ја био, е сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам за период док Ви нисте били.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас за период док Ви нисте постали командир полиције, како Ви кажете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, не знам колико је било, можда десетак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се о припадности тој формацији полиције водила некаква формална евиденција, ко ту ради, ко долази на посао, која су му овлашћења?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, то је Воркапић водио, водио је дневник догађаја и тако даље, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је био уопште задатак полиције такве каква је била у Ловасу? Рекли сте, позивате се на војну команду, војну полицију, шта је уопште, пошто сте професионални полицајац, био задатак, посао те полиције у Ловасу у то време?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја се не позивам, знате, него то је фактичко стање, то је такво стање било, значи, дефакт стање је такво било. Ја не могу да се позивам ја као појединац, него је такво стање било, значи, војна управа је постојала где је била зона борбених дејстава, где је одговорна војна управа и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У реду. Вас десет, петнаест на челу са Воркапићем, како Ви кажете, шта је био Ваш задатак у то време у Ловасу као полицајца?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, задатак пословни, рад на пуктовима који су у садејству са војском ЈНА направљени, значи излаз, улаз у село и тако даље и да не кажем, помагање, помагање, преглед возила и тако даље, то ми је био задатак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ова саслушања о којима сте говорили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, та саслушања сам рекао, која су се базирала, значи на поседовање наоружања, прикупљање наоружања, у самом овоме делу, значи активности у тим, у том покрету ХДЗ и тако даље. То су основна сазнања која сам добио смернице директно од господина Петковића који је у крајњој линији био надлежан за цело подручје војне безбедности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, Ви кажете у то време је био командир Воркапић, за то време Вас питам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, али стицај околности, пошто сам у Шиду пре тога био у контакту и пре рата сам био у контакту са начелником полиције у Шиду, Макијевић Неђо, који ме је упознао са господином Петковић Љубишом и који му је, молим? И који му је и рекао за мене и тако даље, значи, он ме је упознао са њим. Господин Петковић ми је рекао дословце, шта, како да се одвија та сарадња, значи смернице, на шта да се базирам тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Воркапић у то време командир полиције, да ли њега извештавате о чему ћете са тим лицима разговарати?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Воркапић је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли му након тога достављате неке белешке, извештаје или слично?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, један примерак белешки остајао је у станици, а један је примерак одлазио у Војну безбедност, значи и усмено и писмено су извештавани Војна безбедност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на те околности саслушавали само она лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, не знам да ли ће се чути у транскрипту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на наведене околности саслушавали само она лица која су већ била ту приведена или евентуално лица која су довођена од куће?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, многа лица су, знате, зависи у ком периоду, зато понављам, у периоду када је био командир Воркапић, па ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас за период овај док је Воркапић био командир, како Ви кажете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, нека лица су, кажем, привођена, након тога су, нормално, пуштана након обављања разговора и састављања белешки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Око тог привођења, да се неко приведе, неко мора да да некакву наредбу, неки командир, Ви или било ко други, мора да каже, то и то лице приведи ту и ту.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја кажем да је Воркапић издавао значи наређење. Ја сам обављао разговоре, на околности ове што сам рекао и достављао, писао белешке и достављао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наредбе, значи за привођења издавао само Воркапић? Ви сте седели у канцеларији и саслушавали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је изузев Вас, још неко саслушавао та лица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Саслушавао је и он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изузев вас двојице, да ли је још неко саслушавао та лица?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Касније је саслушавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте касније, за време док сте Ви, док је Воркапић био командир?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Повремено је долазио и господин Суботић који је, такође, саслушавао и Грчанац Марко, рецимо њега је саслушавао и тако даље. Да ли је и овога Марка Филића, не знам, али колико се могу сетити, знам да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Долазе та лица, Ви их саслушавате и шта бива са тим лицима? Ко одлучује о томе, да ће остати доле у том импровизованом притвору или ће бити пуштена, односно од оних лица која су довођена од куће, ко одлучује шта ће бити са њима, да ли остају ту или се враћају кући? Ко о томе одлучује, да ли Ви који саслушавате или неко други, трећи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је Воркапић извештавао у надлежној команди, Вељовића, Димитријевића и они су доносили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас конкретно, Ви саслушавате неко лице. Ко одлучује о томе, шта ће бити са тим лицем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Воркапић одлучује, он је командир и он је одлучивао у садејству са војним органима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте у делу свог исказа да пред сам напад на Ловас, да је најчешће са овим пуковником Лончаром контактирао Крњајић Жељко.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Са ким?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са Лончаром.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да је он одређен да командује тим нападом дела групације којој сте и Ви припадали. Да ли је то Ваше непосредно сазнање или је то Ваш закључак да је то тако било?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је моје посредно сазнање преко њега и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од Лончара или од Крњајића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ма, од Крњајића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он Вам је рекао да он командује?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је то рекао свима, није то мени само рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте то вече када је дошао оптужени Деветак и овај део војске и када Вас је питао шта је са осталим припадницима ове добровољачке групације, Ви сте му одговорили да су отишли на «купање». Објасните да под тим подразумевате крађе, изношење ствари и тако даље, ако сам Вас добро то разумео.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то Ваше непосредно сазнање или је то посредно сазнање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је моје и непосредно и посредно сазнање. Значи, рецимо, примера ради, навешћу само један пример, Кесер Мирко коме је супруга српске националности, где му је неко од тих добровољаца буквално извезао ауто, не он сам, него њих тројица су била, тако је касније он рекао у својој изјави, где су ушли у двориште, питали да ли има ауто, он је човек рекао да има. Они су рекли «дај кључеве», узели ауто и извезли нови ауто, био је и одвезли су га. Ето, т је његова, рецимо, изјава. Тако има и многих, такође и од мог кума Лукетић Ђуке, покојног, исто тако се догодило, то ми је он рекао да су му извезли ауто и одвезли. Зато и многи други, рецимо, који су и ти су напустили значи после саме акције, напустили су село и отишли, а остало је десетак, петнаест људи од тих добровољаца, од броја педесет, шездесет људи, остало је ето десетак, петнаест људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да је одлуком тих војних власти формиран затвор и да је одређен чувар тог затвора.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то Ваше непосредно сазнање или на који начин сте сазнали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је моје посредно сазнање, јер ја нисам учествовао директно на састанцима. На састанцима је учествовао Воркапић Милорад, Деветак, Радојчић, Продановић, «Аждаја»; значи Обреновић Зоран, овај Бата Михајловић и овај Ступар Славко. Они су били код овога и Вељовић Градимир, капетан и био је још један поручник, не знам тачно како се зове, ја мислим да је он негде из Лајковца и да ли је Перић тај који је дошао нови, то не знам. Нисам био присутан на састанку, тако да, али знам посредно ко је био од тих лица тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте за оптуженог Николајидиса и Петронија да су пљачкали, како сте рекли, по кућама.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И између осталог, да сте их Ви у томе спречавали.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесам, ево, ја сам навео пример овај што сам рекао везано за Адамовић Љубицу и за Маријану ову Радочај, где су им животи били угрожени. Ја сам преко Ивановића то све сазнао, где сам поступио како сам поступио, затим, такође и за ове Зораје, тако да тих појава је било и то је евидентно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је био припадник локалне територијалне одбране и ко је на неки начин руководио том територијалном одбраном у локалу, у Ловасу, у то време, мислим да се разумемо, у то време, од првог дана па надаље?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, та територијална одбрана је такође формирана на основу и по наређењу значи такође војне те управе, команданта места, ја не знам да ли је од првог дана или другог, трећег, којег, ја знам само да је долазио тамо и господин Камбери, ја мислим Здравко, није ни битно име, али знам да је Камбери презиме, значи пуковник, затим господин Суботић. Они су у томе учествовали са господином Вељовићем, тако да они то знају најбоље кога су поставили и када и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате кога су поставили?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, мислим да је Радојчић био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислите или знате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ја мислим да је он постављен од стране њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је сачињавао, ко су били припадници те територијалне одбране, мислим конкретно, да ли неко од добровољаца, од домаћих, мештана?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Национални састав.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тој територијалној одбрани припадали су махом пошто је ту био мањи број, значи, мештана, један мањи је био број, а већи је био добровољаца и други који су прилазили, долазили уствари са стране, који су долазили, не знам из Борова, из Вуковара и тако даље, па су упућивани из Шида у та ослобођена места, значи Товарник, Ловас, јер ова села друга, у то време, нису ослобођена, па су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је Ваш однос био са Радојчићем, односно са људима из територијалне одбране, да ли сте сарађивали, да ли сте имали неких проблема, несугласица или, како је ишла та сарадња, ако је уопште било?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам имао са њим коректан однос, а не знам, нисмо ми никада били, ја сам отишао у школу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, питам Вас за то време?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, нисмо имали контакте ја са њим пре до пред рат, нисам имао контакте никакве. Он је човек, живи у Вуковару, ја сам био на другој страни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас за ово време од 10. октобра?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Коректан однос.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су нека лица привођена ту где је било седиште територијалне одбране и да ли су та лица саслушавана од некога из састава територијалне одбране и због чега?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, кажем, ја одговорно тврдим да су ту у Месној заједници долазила војна лица, значи долазили су са војним возилима, ту су долазили код команданта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас за локалну територијалну одбрану?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Разумем, ја Вам кажем да је то било све ту, значи то је зграда где су лоцирани и територијална одбрана и затвор и Месна заједница и командант, значи, где су они одлазили, коме су давали која упутства и каква, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам само, да ли имате сазнања да су у територијалној одбрани, неко од припадника територијалне одбране саслушавао нека од лица, притварао, пуштао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја и нисам имао велике потребе да идем тамо, па тако да и не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да је оптужени Димитријевић када је дошао, имао све потребне информације о томе шта се дешава у Ловасу. Ко му је давао те информације и да ли сте били Ви један од оних који му је давао одговарајуће информације о ситуацији у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја што сам могао да кажем господину Димитријевићу, то су само негативне неке појаве, које су се догодиле и које су се догађале у селу, значи од стране припадника значи добровољачке јединице, а сва остала упутства су нормално давали његови потчињени официри, јер ту је био капетан Вељовић, било је још два, три потпоручника, да ли Гавриловић или, не знам више, заборавио сам, који су, нормално, командири тамо који су били на пунктовима, који су га извештавали о свим стањима на сваком пункту, тако да, ко је то, а плус тога, он је држао све састанке и све је он доносио, и наређења и све остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што рекосте да сте му предочавали нека догађања непријатна и негативна, на ком месту и којом приликом сте му то саопштавали? Да ли у четири ока, да ли на неком скупу или у формалном, неформалном облику?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, у неформалном, неформалном облику, значи, кажем Вам, нисам код њега лично одлазио пошто је био командир Воркапић и он је одлазио на све састанке код њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам за ситуацију у којој сте му Ви то саопштавали, значи, да ли је то било у четири ока, у присуству више лица, на ком месту, којом приликом?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, понекада и у четири ока, некада, зависи где се затекнемо, на улици или тако, да не кажем, у ходу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у том међувремену имали сазнања да је један број људи, не само мучен, него и убијен, узмимо период до 20. октобра, док још нисте постали командир милиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам рекао да сам преносио те информације како господину Суботићу, тако и господину Петковићу. Шта су они даље предузимали мере.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте преносили то оптуженом Димитријевићу, потпуковнику?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Димитријевић је вероватно имао сазнања у сваком случају и од стране њих, према томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја Вас питам, да ли сте, пошто сте Ви рекли да сте му Ви преносили некакве информације, да ли сте му евентуално и такве информације преносили, лично Димитријевићу, не преко?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесам, како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које информације, ја нисам разумела, да је неко убијен?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, информације ове, везано за негативне појаве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За убиства?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Командир је био Воркапић, он му је преносио таква сазнања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми смо Вас питали, да ли сте му Ви преносили таква сазнања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, господин Димитријевић толико је образован, да плус што је командант места, да зна шта се догађа у месту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате сва права да одговорите како Ви сматрате да је најповољније за Вас. Хвала, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме, на којим пословима је оптужени радио у СУП-у у Вуковару?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у у Вуковару, на којим пословима сте радили, то сте и рекли, у полицији, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У полицији, на којим пословима, да ли сте били полицајац или сте били инспектор или техничар или било шта, који Вам је био реферат?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пред рат сам радио у оперативи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Као инспектор?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, у оперативи, да, тако се звало.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислио сам, да ли сте били милиционер, у униформи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тада сам радио у цивилу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А када сте прешли у Винковце?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Винковце нисам никада прешао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам записао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам какве Ви имате информације.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него сам записао прошли пут.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам радио у СУП-у у Жупањи пре него што сам дошао у СУП у Вуковар, 1989. сам дошао у Вуковар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овај Стипе Долачки, рекли сте да је радио у СУП-у у Вуковару.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На којим је он пословима радио?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је примљен 1990. године за време прве генерације ХДЗ-оваца ових редарственика, такозваних, то су, редарственици су полицајци.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте на питање председника већа, да није било станице милиције у Ловасу пре рата. Која је била станица милиције задужена за Ловас, где се налазила?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У СУП-у Вуковар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је била нека станица ближе негде, станица полиције?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Станица милиције је била у Илоку, а СУП Вуковар је имао надлежност до 1990. године, док није дошао ХДЗ на власт. Када је дошао ХДЗ на власт, постала је станица милиције у Вуковару, а све надлежности СУП-а су прешле у Винковце.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. У Товарнику, да ли је била у Товарнику?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У Товарнику када је дошао ХДЗ постојало је једно одељење.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пре тога, пре доласка ХДЗ?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пре доласка, није била станица.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро. Да ли Вам је познато, да је било ко од структура, било територијалне одбране, било добровољаца, било ЈНА, било кога преговарао са Хрватима из Ловаса да се мирно иселе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула питање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да се мирно иселе, било која структура?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Чекајте, нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он и причао у својој одбрани, преговори везано за.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је преговарао, ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је причао, преговарао је Адам Рендулић, Милан Тепавац, има у транскрипту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро, у реду онда, све је у реду. Ко је његову групу водио?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је Вашу групу водио, групу у којој сте Ви били, у напад на Ловас?

- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нашу групу предводио је Крњајић Жељко.
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да Вас питам, код напада на Ловас, какву је улогу имала ЈНА, да ли је она учествовала у нападу?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Они су учествовали артиљеријски.
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли су вам дали још неку подршку?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, кажем Вам, артиљеријски, зависи у ком периоду, значи.
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тада, напад на Ловас, први, на тај напад мислим?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У ком времену, молим Вас?
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тада, 10.-ог када је почео напад.
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зависи у ком периоду, ја Вас питам временски период, у јутарњим часовима?
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У јутарњим часовима, да.
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У јутарњим часовима? У јутарњим часовима артиљеријску подршку су пружали.
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде сам ја записао прошли пут 24. априла, да је Лончар издао наредбу, генерал, пуковник тада је био Лончар, издао наредбу за напад на Ловас.
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме, коме је та наредба предата и ко је задужен да поступи по њој?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како мислите коме је предата?
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Коме је издата, којој личности или је свима вама рекао?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, господин Лончар је читао тамо, пре него што смо ми кренули у напад на Ловас, он је читао ту наредбу тамо и објашњавао, значи, ако буде рањених да се сналазимо сами, ако ослободимо пола села да тек онда они могу да уђу са војним возилима, да нам пруже помоћ и тако даље. Значи, они су нам дали смернице, упутства.
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дакле, да ли Ви крећете у акцију након што издаје наредбу Лончар?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, тако је.
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели приликом уласка у том првом нападу, да ли сте видели неке припаднике Хрватских оружаних снага, било којих?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, народ је махом овај, народ, јел, ајмо да кажемо мештани.
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим у униформама неким. наоружани?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, они су махом избегавали, значи, бежали су на ону страну према Илоку, значи према Мохову, Опатовцу, на ту страну су бежали из села.
- АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, нисте их видели или јесте?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Видели смо их у даљини, људи се крећу, где беже и тако даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Оптужени је рекао да је њега за командира станице поставио министар Богуновић. Како, да ли има и неко писмено решење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала, рекао је да нема.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је поставио, да ли му је познато и на који начин, овог Крњајића и Воркапића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, то треба питати.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Посебно Воркапића, да ли знате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То треба њих питати, не мене.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви не знате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме овај, неколико пута је оптужени помињао овог ја мислим пуковника Петковића који је био у Шиду, какве је он имао ингеренције и да ли је имао, да ли је био надређен Димитријевићу потпуковнику?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Господин Петковић Љубиша је био пуковник Војне безбедности за целу регију.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Вама познато, да ли је имао неке, да ли је имао некакве ингеренције над потпуковником Димитријевићем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У сваком случају да је имао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имају тамо неке линије командне.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нормално да има.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Безбедносна, ова, она.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У сваком случају да је имао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала, ја немам више питања.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја нисам војно лице да бих ја могао да о томе коментаришем, али вероватно је човек имао.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да сте у једном тренутку успоставили сарадњу са начелником полиције у Шиду Неђом Макијевићем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то, да кажем нека, неко Вас одређује да успоставите ту сарадњу или на који начин и ко је, шта стоји у основи те сарадње?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам са њим сарађивао и пре рата, значи пред рат сам имао са њим контакте по линији значи држања безбедности, којем сам доставио податке везано за стање значи, само безбедносно стање и угрожености на подручју Вуковара, значи саме области и територије пред сам рат.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, пре рата Ви сте запослени у МУП-у Хрватске?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: По којој линији Државне безбедности Ви упостављате пре рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то у својој одбрани износио да је док је радио у МУП-у Хрватске, да је прикупљао податке за Државну безбедност Србије, то је рекао и не морамо ту ни да ширимо причу..

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, хоћете Ви тако да причате невоспитано, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље са питањима, да се не задржавамо.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, остало је, чини ми се да је важно и остало је нејасно о, Макијевић Вас препоручује Љубиши Петковићу, па у ком смислу Вас препоручује, у ком сте, шта Ви у то време, који је то тренутак када Ви успостављате сада сарадњу са Љубишом Петковић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, ево ја ћу Вам казати.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то после 10.10. или пре тога?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја ћу Вам рећи само у кратким цртама, да је тада постојала званична држава СФРЈ, где је свима познато да је Хрватска сепаратистички хтела да одвоји тај део да постане држава и тако даље, свима нам је све то познато, према томе, да се понављамо, нема разлога. Сви добро знамо шта је последица било и сада какво је стање.

НАТАША КАНДИЋ: Оно што мени није јасно, важно је, овај, Ви сте у Ловасу, радите тамо у полицији и која је то сада врста Вашег директног односа са Љубишом Петковићем, тамо је и овај потпуковник Димитријевић, на који начин Ви имате сада 'посебну неку везу са Љубишом Петковићем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не разумем ја Ваше питање, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, ево, значи, налази се капетан Вељовић у првом тренутку, после њега је потпуковник Димитријевић, после тога је Ковач. Онако како Ви објашњавате произилази да Ви имате директну везу са Љубишом Петковићем и ја Вас питам сада, која је то врста линије, ко Вас поставља, да ли је то само на основу препоруке, када Ви идете мимо те линије која се односи на Ловас и оно што се догађа у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Знате, мене су од малена учили да будем патриота, знате, тако су ме учили у породици. Е сада, ја нећу да говорим у туђе име ништа. Ја знам да сам само радио оно што сам радио и знам да сам исправно радио.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, ја не разумем шта Ви мислите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је мој одговор, молим Вас, ако сте Ви мени поставили питање, ја сам Вам одговорио, ја мислим да сам Вам одговорио. Значи, радио сам оно што сам морао да одрадим. Ја сам човек из службе, према томе, радио сам за ту државу, која је постојала, за разлику од Хрватске која је хтела да се отцепи од СФРЈ, молим Вас лепо, ја не знам, не разумем Вас по том питању.

НАТАША КАНДИЋ: Питање је следеће, да ли сте Љубишу Петковића обавештавали о ономе што се догађа у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Обавештавао сам, како нисам обавештавао.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли имате повратку информацију, да ли је он нешто предузимао, ако сте га Ви обавештавали о убиствима, о ономе што се догађало у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Моја је дужност била да обавестим, а шта ће ко да предузме, то нажалост, моје није било.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте потпуковника Димитријевића обавештавали да Ви обавештавате даље?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Господин Димитријевић је, рекао сам, толико образован да ја њему немам много шта да причам, пре свега, човек је пуковник, завршио је високе школе, надлежан је био за то, за само место, одговоран за само место, према томе.

НАТАША КАНДИЋ: Али, то је нешто друго, нема везе са овим што Вас ја питам. Ја Вас питам директно, Ви стално говорите померено, одговарате на неко питање које Ви претпостављате или покушавате да не одговорите, па онда одговарате на нешто. Не питам то, ја само питам, да ли потпуковник Димитријевић који представља главну војну власт у Ловасу, да ли је он обавештен о томе, шта Ви обавештавате даље неке институције, војне?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Вероватно га је командир Воркапић обавештавао о томе.

НАТАША КАНДИЋ: То значи сада, кажете, Ви сте обавештавали Воркапића, да Ви обавештавате Петковића?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу Вам ја до краја причати шта сам ја извештавао, нити сам дужан да Вам ја кажем шта сам ја обавештавао.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, Ви обавештавате Воркапића, извештавате га о томе?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја то сматрам службеном тајном и не могу да причам о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Ви не потпадате под категорију да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, да ли потпадам, да ли не потпадам, ја сам Вам одговорио кратко и јасно.

НАТАША КАНДИЋ: Можда кратко, а потпуно је нејасно да не може да се разуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, завршите те коментаре молим Вас за себе, питања директно.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ево, прошли пут, на последњем претресу, Ви кажете, остало ми је нејасно да МУП преузима то подручје, МУП Србије преузима то подручје и кажете 11.-ог и остало ми је нејасно, на шта се односи то 11-ти, XI месец, 11. датум и помињете да преузима дужност Милошевић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да Вам кажем тачно датум, не знам, толико година је прошло да и толико проблема сам имао свих ових година у животу, тако да не могу да се сетим датума када су дошли припадници МУП-а Србије на подручје станице милиције Ловас, Илока и не знам којег другог, не могу Вам казати датум.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли можете да одредите у односу на смрт Воркапића или у односу на Ваше постављање, можете да кажете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, на смрт Воркапића, после, да.

НАТАША КАНДИЋ: После тога?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми сада, конкретизујте, месец који?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете месец?

НАТАША КАНДИЋ: Само да нам каже, на шта се то односи, XI месец или 11. датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете после погибије Воркапића ја сам командир полиције, а после 11.-ог долази МУП Србије.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то месец када долази МУП Србије и како то долази МУП Србије?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим у XI месецу, а датум не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код 11.-ог, месеца?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: И месеца, сада датум не знам, да ли је 11., 12. или не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, новембра месеца 1991. године?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: И само нам реците, када преузима како Ви кажете МУП Србије, шта Ви онда, која је Ваша позиција?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Они су комплетно преузели цело подручје, знате, комплетно, не само у Ловасу, комплетно подручје, целу регију су преузели, преузео МУП Србије, значи, довели су своје командире, начелнике и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: А шта Ви, која је Ваша позиција?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам касније остао да радим у оперативи и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја бих се сада вратила на нешто раније, у том периоду од 10.-ог када постоје ти затвори и када се доводе људи на испитивање, кажите ми, да ли сте Ви испитивали Мату Сабљака?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли, да ли знате, ко је он?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мато Сабљак, мислим да знам, било је, кажем, презимена, Кризманића, Лукетића, Рендулића, било је јако много, тако да ја мислим да знам о ком се ради, да је био чини ми се у задрузи да је нешто радио, шта је, чини ми се.

НАТАША КАНДИЋ: Да је возио багер?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Чини ми се да је тај.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате шта је било са њим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам, није ми то познато, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате ко је Душан Момчиловић?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Душан Момчиловић знам, син му је радио у МУП-у Хрватске, са мном заједно у Вуковару је радио.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је по националности?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Србин.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је било са њим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам шта је било.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га можда, да ли се сећате, да ли је довољен на испитивање, да ли је?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, ја са њим нисам обавио разговор, нити је он привођен икада у станицу, колико је мени познато, не знам ако га је неко приводио, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Мислим, нисам сигурна да Вас је председница већа питала, али чини ми се да сте данас рекли да Ви нисте гледали ону касету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није гледао.

НАТАША КАНДИЋ: Да није гледао, али, овај, али нам је неко од оптужених, не, Ђуро Антоловић тврди да је после те касете, гледања те касете, да сте га Ви испитивали и да сте га при том ударили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам му то предочила.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, онда извињавам се. И још једно питање, само ми реците, да ли сте Ви учествовали у прављењу списка, на основу којих су одвајани људи 18.-ог?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ћу уз Ваше допуштење, директно да питам окривљеног, јер видим да тужилац и пуномоћници оштећених немају за сходно ни да Вас консултују да ли директно, па се директно обраћају, ја Вас питам, да ли смем директно, ако не, преко Вас, то је једно, друго, имам једну констатацију, једну примедбу и безброј питања. Ви реците одакле да почнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са питањима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Са питањима? Хвала. Господине Девчићу, како сте?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Релативно.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли се осећате добро, можете да одговарате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Може.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дуго сте данас ту, па Вас зато и питам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, поднели смо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте млад човек, нешто млађи од мене, па ћете поднети.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, имам и здравствених проблема, али трпећу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Шта сте Ви по националности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао и рекао је да му је отац Хрват, мајка Српкиња.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како се Ви осећате по националности, с обзиром на овај мешовити?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам се и пре рата и у служби и значи у бившој СФРЈ изјашњавао као Југословен, тако сам се и осећао, тако сам у крајњој линији и одгајан у породици и тако даље, тако да се и дан-данас осећам као тако.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. Ви сте то рекли, ја нећу Вас питати, нећу ни коментарисати где сте радили пре ових догађаја, да сте завршили ту средњу школу унутрашњих послова и тако даље. Уочи ових немилих догађаја у Хрватској, шта сте у служби Ви осетили, али кратко, молим Вас? Да ли сте осећали неку нелагодност, да ли се то примећивало нешто око промене састава, у служби где сте били, који су ангажовани људи, како сте се Ви лично осећали, нелагодно, угрожени, Ви и Ваша породица и шта сте предузимали?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да кренемо од самог почетка.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али кратко.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, чим је дошло до промене власти, значи ХДЗ чим је дошао на власт, аутоматски је станица милиције постављена у Вуковару, мада је Вуковар и по броју овај припадника службе и као град и тако даље, био већи него Винковци, значи, СУП је прешао у надлежност Винковаца, а из којих разлога, свима је познато, да се не понављам, значи деградирана је као сама станица. Затим, радници такође, уцењивани су којекаквим, да не кажем, морали су потписивати неке, да ли прихваташ шаховницу, овако, онако и тако даље, сада да не објашњавам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Лојалност некакву?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, лојалност.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Као државни чиновници, да ли је тако?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте и Ви потписали или сте имали проблем с тим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, био је проблем, зато што је неки као и сам који је оставио то и даље на леду, нису приморавали директно, него су онако најпре индиректно разговарали са сваким понаособ, па онда касније су, неки су потписивали, неким је то остало и даље на леду, онако.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Говоримо о периоду када је још СФРЈ?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, када је СФРЈ.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када није прихваћена и није Хрватска примљена или независност, да ли се добро разумемо?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, јесте, то се односи на период 1990., прелаз 1991. година, почетком значи пролећа тамо, трећег месеца, то је пре дешавања, пре маја.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли се ојачавају снаге безбедности, посебно у тој станици и који су ти људи?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, примају се људи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако знате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, примају се људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао да се примају људи из криминалног миљеа у станицу полиције.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала Вам, хвала Вам, одлично, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, пратите шта Вам је клијент причао на претходном претресу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Десет дана када прође, то је много, ја морам да се вратим, овај, само једно подпитање из тога, сјајно је госпођа председница интервенисала. Да ли је било случајева да се у службу прими неко кога сте Ви као оперативац хапсили због пљачке, због туче, због разбојништава и тако даље и сада Вам је или у служби заједно или је још командир, шеф?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Било је, било је тих појава, сада да не набрајам све, било је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Било је, добро, добро.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Било је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Довољно. И када сте се и да ли сте се управо осетили угроженим и шта Ви чините?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У сваком случају да сам био угрожен, не само ја, него припадници значи српске популације.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али, Ви сте Хрват?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, али зависи како су они Вас сматрали, ако, позната је појава, ко није с њима, тај је против њих, тако да тај израз је код њих овај био присутан, значи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да скратимо мало, да ли сте Ви имали све ово време, од тог тренутка када то причате и сада се налазимо пре тих догађаја, па све ово време кроз ове догађаје, па до данас, да ли сте имали тај проблем да Вам Хрвати кажу да сте четник, а Срби да кажу да сте усташа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И да ли сте имали потребе да се стално правдате, да нисте усташа и да нисте четник?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, та нелагодност и саме те ситне провокације, некада у неком ширем контексту некада у мањем, али, било је присутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У служби?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У служби, и пре рата и за време рата и после рата.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хајде да се вратимо за тренутак у Ловас, а вратићемо се више касније. На ову тему, да ли сте имали проблем у Ловасу, Ви сте полицајац, после командир, да ли сте имали тај проблем, да не кажем, сукоб идентитета, него сукоб са људима који Вас с једне стране кажу, јел, да сте четник, а с друге стране да сте усташа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, имао сам и од стране кроз изјаве саме и од ових мојих сабораца, значи, такође.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ћу конкретније да питам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Као рецимо Николајидис који ме је прозвао такође да сам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, то Вас питам, од оптуженог Николајидиса и Петронија сте имали такав проблем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, јесам, нисам само од стране њих, било је ту још њих.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Који још?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, рецимо, исти «Аждаја» и тако, који су зазирали и то сам ја осетио и једноставно сам, са њима сам се дистанцирао и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро, довољно.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А такође и у служби значи у Вуковару док сам радио, такође.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, хајде сада да се вратимо на ове ствари, хајде још једно уопштено питање. Ви сте говорили овде више пута кроз одбрану данас, пре тога, па и у полицији, ја сам био присутан све време, мислим да је трајало испитивање седам, осам сати, ја сам био уморан, нећу Вас да питам, говорили сте о ХДЗ као странци, као покрету и тако даље и тако даље. Када кажете припадник ХДЗ, на шта Вас то најпре асоцира, значи из оног времена говоримо, не сада, сада су владајућа странка, хвала Богу, скоро као да су и ови жути овде, ДС, јел, најбројнији су тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да коментаришете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћу само да направим компарацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретна питања поставите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, да ли Вас у то време припадник ХДЗ асоцира на оружје, на тероризам, на екстремизам, а посебно на Мерчепа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, то су они сами.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У то време говорим.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су они сами испољавали и то су јавно говорили и позивали и на сукобе и на исељавања и на све остало и наоружавање, јер они су имали те информације.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Доћи ћемо до наоружавања.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Имали су манифестације којекакве организиране после и пред значи победу ХДЗ у мају 1990. године, где сам на многима био као обезбеђење присутан, где су јавно позивали на сукобе, на исељавање Срба и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте чули за господина Мерчепа?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како не, лично га познам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Лично га познајете?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Какве су његове активности у то време биле тамо у Ловасу и околини?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је долазио, он је долазио на сваки скуп мање-више који се одржавао и ја кажем, био сам присутан многим скуповима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је он био милитантан или мирољубив?
Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је био један екстрем, овај и то један изузетан екстрем, настројен усташки.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је он одударао и од ових умеренијих тамо који су се борили за своју независност, не треба им замерити?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, али он је вршио притисак на оне управо који су били умерени.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Умерени? Уз дозволу већа, а ово је ушло као доказ у списе, ја ћу Вам прочитати само ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, то није ни ушло.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Још нисам ни завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, видим да неки чланак из неке штампе хоћете, е па то не може.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али врло је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то да урадите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим Вас, изведено у истрази као доказ, ја да подсетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој истрази као доказ изведено, у истрази се не изводе докази него се прикупљају.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, прикупљање доказа и интерпретирање и питано је на ту тему око Мерчепа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то да унесете новине у предмет.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ма, нису новине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штампа, чланак, то знам, «Ловаске новине», хоћете ту да цитирате, не можете.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви говорите и питате оптуженог све време и не само њега, да ли је било наоружаних у Ловасу. Ево Вам доказа да је било, па ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви питајте оптуженог, ако на то хоћете, немојте ми цитирате чланке из штампе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли знате да су се после рата када се славила годишњица некаквог ослобођења или не знам независности, лицитирало колико чланова зенге има из Ловаса и колико је пензија дато у Ловасу по том основу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мени колико је познато, пре и значи пре почетка рата, да је негде било око 180 лица која су приступила.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Претерао си, 132 пише.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, ја знам за 180.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми то цитирати шта пише, ја Вас упозоравам да «Ловиске новине» неће моћи да уђу као доказ.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Који су били припадници и Збора народне гарде и полиције.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, разумео сам, разумео сам, нећу више, зато што имају примедбу на Мерчепа, он је правио и већу листу, али нећемо о томе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је наоружавао и све остало што је радио, то је свима познато.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е, о наоружавању ћемо сада.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је свима познато ко се бавио с тим.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То ћемо да коментаришемо касније, публикације које предложи тужилац то може, али то је ствар већа. Ако дозвољавате ја пред собом имам одлуку о организацији и деловању територијалне одбране и цивилне заштите од 17.10.1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па бих питао оптуженог, да ли му је позната та одлука, када је донета и ко је њу потписао?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам Вас разумео.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево ова одлука, ако ми дозвољава председница већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то доказ који се налази у списима или не?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, тако је. Да, 17.10.1991. године, број и тако даље, на основу одлуке и тако даље, доноси се одлука о организацији и деловању територијалне одбране и цивилне заштите. Обзиром на угроженост интереса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте му читати, ако сте поставили питање да ли му је позната.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али до краја да му поставим питање да зна шта треба да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите му питање да би знао шта треба да одговори.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Барања и Западни, ево завршавам, до доношења Закона о одбрани, територијална одбрана и цивилна заштита ангажују се у складу са овом одлуком, па каже, само једна реченица, територијална одбрана у српској области, као део јединствених оружаних снага СФРЈ штити и тако даље. Ја Вас питам, да ли сте Ви тамо као полиција, као територијална одбрана на основу ове одлуке, припадали оружаним снагама СФРЈ или не?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, СФРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то рекао у својој одбрани, зашто га сада то питате?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Иначе, ми ћемо предложити овог човека за сведока, Горан Хаџић је потписао ту одлуку. Не могу оно да дохватим. Оптужени је у својој одбрани навео пре него што су кренули на Ловас, да им се обратио господин пуковник Лончар који је овде предложен од стране тужиоца за сведока и да, чини ми се, да је рекао, цитирајући ову наредбу, да иду у напад на село и да воде рачуна да нема рањених. Јесам добро ја то разумео, да ли је тако рекао господин Лончар?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Рекао је да, ко буде рањен да ће му се тешко моћи помоћи, пошто нема прилаза возила.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте Ви то схватили, гледајте да освојите село, али да не буде рањених, јер ми не можемо ништа да учинимо?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А како сте схватили овај став два ове наредбе, која каже, «одлучио сам извршити напад на Ловас и то обухватним дејствима»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да видимо, да ли је уопште он.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте, рекао је за наредбу, судија, рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је упознат са наредбом?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, јесте, рекао је, зато и питам. Читао је наредбу и ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читао је, значи ову писмену наредбу, читано?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И око рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, у ставу два, у ставу један, непријатељ и тако даље, то је стандардно, мада ја нисам, морам да признам стручњак као пуномоћник оштећених овде, тако да не могу да питам око војске, око линије командовања и тако даље, то ће вероватно вештак, ми ћемо га предложити, па ће нам свима објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, које је Ваше питање?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Каже у ставу два, како сте Ви то разумели, одлучио сам, каже пуковник у то време, сада генерал, сведок Лончар, «извршити напад на село Ловас и то гс», ја то не знам шта је, «обухватним дејствима, блокирати ји», вероватно ивице неке, не знам, ивице села «и дејствовати по објектима и истоме, по објектима и истоме», вероватно на село мисли, «а помоћним снагама извршити чишћење села од припадника зенге, МУП-а, као и становништва које је непријатељски настројено». Како сте Ви разумели ову наредбу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Непријатељски расположени? Значи то су сви они, зна се врло добро и да не спомињем у Вуковару где су многи у цивилу који су били, нису имали униформу, а сви су носили оружје.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте Ви разумели да је становништво тамо непријатељски расположено, да има оружје и да Ви идете у смрт, они или Ви?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, у сваком случају, значи, трећега нема.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте обичан војник, учествовали у нападу, шта би се по Вама десило, да ли сте имали сазнања о томе или свест о томе, шта би се десило да сте Ви иза првог ћошка сели и заспали тамо, да не идете у напад на село, да не извршите ову наредбу, шта би се Вама као војнику десило?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, вероватно бих подлегао под војни суд.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. У својој одбрани оптужени је поменуо неколико пуковника. Ја сам мало збуњен, па сада хоћу да он разјасни, ако сам ја добро записао, реч је о пуковнику Суботићу, који је био главни за војну полицију.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли добро то разумем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пуковник Живановић.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мирослав, јесте, исто за војну полицију.

- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пуковник Петковић?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: За Војну безбедност.
- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Он им је био као шеф?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је био шеф Војне безбедности за регију.
- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко је био шеф пуковнику Петковићу?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта ја знам, вероватно, не знам ко је био.
- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте сазнали такође за сведока тужиоца овде, генерала Васиљевића?
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одговорио да не зна ко је био шеф.
- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја га подсећам да зна.
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам ко је био.
- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Генерал Васиљевић, да ли је био шеф ХОС-а, безбедности или како се то каже, ја не знам? Да ли је у тој служби Петковић био један од начелника?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.
- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И ко је њему по субординацији био шеф?
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па, Васиљевић.
- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Васиљевић, хвала. А споменули сте и пуковника Камберија, не знам како се зове.
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.
- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја њега имам овде штиклираног у оперативном дневнику који прати ову наредбу, дакле врло писмено урађено, па дана када је извршен напад, то је значи, ако се добро ја сећам, а пише овде 10.10.1991. године.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање, немојте да одговарате, јер ћу Вам почети одбијати питања, значи конкретно формулишите питање.
- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, моје је да питам, а Ваше да руководите.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте поставили ко је био шеф Петковићу, он каже не знам, па онда сте Ви одговорили, па је он рекао, па, да вероватно је био Васиљевић. Формулишите питање, јер ћу Вам их одбијати, ако будете одговарали у питањима.
- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако ја нешто кажем, Ви ћете ми забранити, зато нећу ништа да кажем даља питања, али за Камберија се враћам, зато, хоћу да му покажем овај дневник, јел то тај Камбери, да њега препозна, пошто немам име. Овде у овом дневнику пише у 18,00 потпуковник, чак потпуковник, не пуковник, да ли је то иста личност, одлази у Ловас да распореди тч прве окв, претпостављам да је то нека ознака за неку јединицу војну, ја ништа не знам о томе и снага ТО.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какво је Ваше питање?
- Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Моје је питање, како се зове тај Камбери, да ли је то тај?
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, одговорио је у својој одбрани, Ви морате да пратите предмет, рекао је да он мисли да је то Здравко Камбери.
- Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте, ја мислим.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Здравко?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Лично га познам, да ли је сада Здравко, после толико година, али човека лично познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратите претрес, немојте да не пратите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питам сада, да ли то значи да до 18,00 10.-ог док је дошао овај Камбери да успостави ТО, није ТО постојао у Ловасу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ето моје питање, али морам да дођем до питања, немојте да сте на крај срца када је бранилац у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам на крај срца, али сте врло, читајући ове транскрипте, видела сам да злоупотребљавате право на постављање питања, тако што одговарате својим питањима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, ја нисам у ситуацији као тужилац да вршим притисак на оптуженог и да га подучавам да има право и другачије да говори и тако даље, дакле, ја га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то подучен од стране председника већа на почетку, да може да каже на питање, да неће да одговори, да може да не износи одбрану, а Ви питајте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, а тужилац ми је замерио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На крају. Тешко оном оптуженом кога тужилац подучава на право на одбрану. Добро, завршили смо са овим Камберијем. Ви сте у својој одбрани рекли, а ја сада детаљније ћу Вас питати, да сте у својству оперативца испочетка, а касније и у својству командира, ту је било дилеме, осамнаест пута су Вас питали од када сте командир полиције, ја мислим да је то небитно, постоје материјални докази о томе, дакле, питам Вас, када су саслушавани ови људи, да ли су вођене службене белешке и ко је водио те службене белешке, а неке ћу Вам предочити да видимо, да их препознамо, да ли су то те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао у својој одбрани, и то је рекао у својој одбрани.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, добро, онда да предочавам. Када сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да предочавате службене белешке полиције, то сам Вам већ рекла.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово није белешка, ово је план узбуњивања одбране Ловаса. Када сте дошли, да ли сте нашли овај план?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћете да погледате?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Био ми је много пута у рукама, тако да знам, знам о чему се ради и знам ко је руководио, шта.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Има ли неко од тих лица, ја ћу их прочитати, добро, у реду је, у реду је, довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тај писмени доказ налази у списима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ако се не налази, наћи ће се, ја само да видим да ли треба да га предложим, да ли је уопште то то.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је то, значи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Онда ћу да предложим.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је њихов аутентичан документ ХДЗ-а.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја нећу много да одузимам ни Вама ни себи ни оптуженом времена, али овде се налазе.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је од Кризног штаба.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Њиховог Кризног штаба је то документ, где су сви били распоређени на свим пунктовима, од одбране села, руковођења и тако даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кризни штаб и четири или пет водова, али ћу само напомену који је циљ био формирања тих, ово је аргоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете Ви да испричате, тај циљ, то ћете да испричате.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево пише овде, пише, ликвидација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да читате, него ћете суду да приложите тај доказ, па ће суд да види о каквом се доказу ради, па да видимо да ли ћемо да предочавамо, а сада због другог суђења, морамо да прекинемо, па ћемо сутра да наставимо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 14 часова и 28 минута и биће настављен

***14. маја 2008. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.***

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај писмени доказ ако хоћете да предочавате, прво ћете суду да приложите.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА